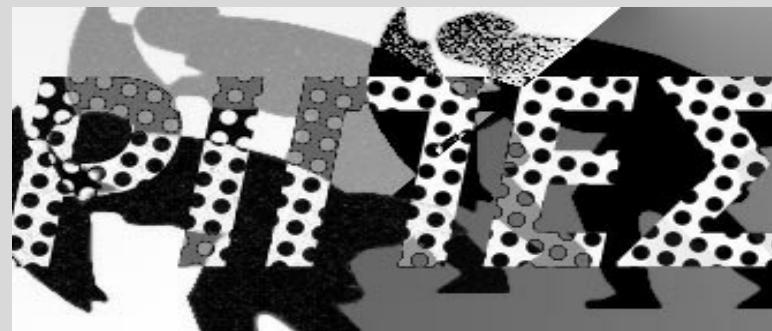

ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΙΚΗ ΣΚΙΑΜΑΧΙΑ για τη διαιώνιση της βαρβαρότητας

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

29/3: Βιετνάμ: Ημέρα βετεράνων (1973) 29/3/1973: Απόχρωση Αμερικανών από Βιετνάμ, απελευθέρωση τελευταίων 67 αμερικανών αιχμαλώτων 29/3/1975: Ποινική δίωξη κατά τριών πρωθυπουργών και 97 υπουργών χούντας και αρχιεπισκόπου Ιερώνυμου 30/3: Ημέρα αντισύλληψης 30/3/1896: Θάνατος Χαρίλαου Τρικούπη 30/3/1952: Εκτέλεση Μπελογιάννη, Μπάτση, Καλούμενου και Αργυριάδη 30/3/1970: Βόρμα («Κίνημα 20 Οκτωβρη») καταστρέφει στρατιωτικό όχημα έξω από τη σχολή Ευελπίδων (άλλες δύο δεν εξερράγησαν) 30/3/1977: Βόρμες σε δεκατέσσερα αυτοκίνητα Βορειοαμερικάνων, άλλες έξι απόπειρες απέτυχαν (ΕΛΑ) 30/3/1981: Απόπειρα δολοφονίας αμερικανού προέδρου P. Ρέγκαν (Ουάσινγκτον) 30/3/1992: Δύο βόρμες στο Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης (ΕΛΑ-1η Μάρη) 30/3/2012: Συμπλοκές ακροδεξιών-φοιτητών στην πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου, τρεις τραυματίες 31/3: Ημέρα αποθήκευσης αρχείων, Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας (1974) 31/3/1931: Ιδρυση Εργατικής Εστίας 31/3/1946: Επίθεση ανταρτών στον αστυνομικό σταθμό Λιτοχώρου, αρχή εμφύλιου 31/3/1957: Θάνατος Στέφανου Σαράρη 31/3/1991: Διάλυση Συμφώνου Βαροσβίας 31/3/1991: Ρουκέτα στο ξενοδοχείο Πεντελικόν (17N) 31/3/1991: Τρεις βόρμες σε υποκαταστήματα τράπεζας (ΕΛΑ-1η Μάρη) 31/3/1992: Δεύτερη φορά στόχος (ΕΛΑ) το κέντρο Καν-Καν 31/3/1999: Ρουκέτα κατά γραφείων ΠαΣΟΚΧ. Τρικούπη (17N) 1/4: Ημέρα γαστρονομικού βιβλίου 1/4/1935: Κατάργηση γερουσίας στην Ελλάδα 1/4/1955: Εναρξη ένοπλου ογκών ΕΟΚΑ 1/4/1985: Εκτέλεση εισαγγελέα Θεοφανόπουλου (Αντικρατική Πάλη) 1/4/1986: Εμπρησμοί τραπεζών, μολότοφ, οδιομαχίες (Εξάρχεια) μετά από τραυματισμό 18χρονου από αστυνομικό 1/4/1991: Βόρμα στο κτίριο ΟΗΕ (ΕΛΑ-1η Μάρη) 1/4/1991: Εκτέλεση διοικητή επιτροπής ιδιωτικοποιήσεων Ανατολικής Γερμανίας Ντέλεφ Ρόβεντερ (RAF) 2/4: Ημέρα παιδικού βιβλίου, ημέρα αυτισμού 2/4/1902: Η «Οργάνωση Μάχης» εκτελεί τον Υπεξ Σιπίδην (Ρωσία) 2/4/1968: Ανατίναξη σούπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Σνάιντερ» (RAF) 3/4/1881: Περόσφοκα, Ζελιάμποφ, Κιμπάλτσι, Ρισάκοφ και Μιχαήλοφ («Ναρόντναγια Βόλιο») εκτελούνται δι' απογχονισμού για δολοφονία τσάρου Αλέξανδρου Β' 3/4/1912: Γέννηση Γρηγόρη Λαμπράκη 3/4/1984: Απόπειρα κατά αμερικανού σμηνία Τζάντ (17N) 3/4/1990: Βόρμες σε ΣΕΕΕ, υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και ΣΒΒΕ (ΕΛΑ-1η Μάρη) 3/4/1991: Πέντε εκρηκτικού μηχανισμού σε αυτοκίνητα (ΕΛΑ-1η Μάρη) 3/4/2012: Γκαζάκια στο πολιτικό γραφείο Σημίτη 4/4: Ημέρα αδέσποτων, ημέρα κατά ναρκών, Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960) 4/4/1940: Κοπαδίκη 44 κομμουνιστών βουλευτών (Γαλλία) 4/4/1949: Ιδρυση ΝΑΤΟ 4/4/1968: Δολοφονία Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

● Το 70% του «πρωτογενούς πλεονάσματος» έταζε ότι δα μοιράσει ο Σαμαράς, στο 17% περιορίζεται ●●● Όλα, βέβαια, είναι δημιουργική λογιστική, ήτοι φτιαχτά νούμερα, αλλά έχει και αυτή η επισήμανση τη σημασία της ●●● Στο φινάλε, επέλεξαν να βγάλουν μεγαλύτερο το «πλεόνασμα» κι ας έγινε μικρότερο το μοιρασμα ●●● Ζήτημα επιλογής ψευδών αριθμών, ανάλογα με τις στοχεύσεις της προπαγάνδας ●●● Απελπίσια έχει καταλάβει τη σήλη ●●● Είναι τέτοιος ο συνωστιμός των παπαρολόγων που δεν έχει ποιον να πιάσει και ποιον ν' αφήσει ●●● Η δύσκολη επιλογή απαιτεί ξενύχτια για συγκριτική ανάλυση, που εξοντώνει τον συντάκτη της ●●● Πώς ν' αφήσεις, αίφνης, τον Αρούλη που δηλώνει «δεν τα έχω θρεπεί με το σύστημα, είμαι αντιστημικός»; ●●● Και στο καπάκι: «Ξέρω από τα αλώνια και μπορώ να σταθώ και στα σαλόνια» ●●● (Προσοχή στα καλσόν, κοριτσάρες) ●●● Και πώς να διαλέξεις μεταξύ Ρένας Δούρου και Δημήτρη Παπαδημούλη, όταν ο δεύτερος αναφωνεί ●●● «Εμείς είμαστε αριστεροί και όχι

δημαγωγοί και τσαρλατάνοι, για να τάζουμε λαγούς με πετραχήλια»; ●●● Μπορείς να παραλείψεις την Αντζέλα του Τόλη που δια είναι «ανεξάρτητη» ας υποψήφια περιφερειάρχης, αλλά ΠΑΣΟΚ αν εκλεγεί; ●●● Και μη μου πείτε ότι το κόλπο είναι φτηνιάρικο ●●● Τόσα και τόσα φτηνιάρικα πιάνουν ●●● Εδώ ο τοάσος των εκδοτών-βαρόνων απειλεί να πνίξει το κατεστημένο στο Ποτάμι ●●● Ενας είναι ο Σταύρας ●●● Ποιος Θεοδωράκης, ρε χαζά, για τον Ψυχάρη λέμε ●●● Ο οποίος μέχρι και Μανώλη Γλέζο είχε στην παρουσίαση της νέας

ας διαφημιστικής καμπάνιας της κυριακάτικης φυλλάδας του ●●● Η Ρένα αποτεί φόρο τιμής στους Ρασπούτιν του τρίτου ποδιού της Χαλκιδικής, ο Άλεξης υμείς τη ΝΔ του Κωστάκη Καραμανή ●●● Ποιος «μεσαίος χώρος»; Αυτοί κάνουν διείσδυση στην καραδεξιά ●●● Πιο δεξιά δε γίνεται, πιάνεις Χρυσή Αυγή ●●● Ρένα Δούρου: ψηφίστε με, κι εμένα ο μπαμπάς μου μπάτσος ήταν, γί' αυτό συγκινούμαι όταν μιλάω σε μπάτσους ●●● Αηδία; Οργή; ●●● Μάλλον και τα δύο ●●● Μεταξύ αγιορειτών και μπάτων κινείται η υποψήφια περιφερειάρχης του

◆ Γιατί να προβληματιστούμε για τις αλήτικες δηλώσεις του Ερντογάν, που προσπάθησε να δικαιολογήσει τη δολοφονία του 15χρονου Μπερκίν Εβλάν, κατασκευάζοντας σενάρια που ούτε οι μπάτσοι δεν τόλμησαν να κατασκευάσουν; Τα ίδια δεν κάνουν και οι Ελληνες αιστοί πολιτικοί κάθε φορά που συμβαίνουν παρόμοια περιστατικά στη χώρα μας;

◆ «Ακόμη κι αν ολόκληρος ο κόσμος σταθεί απένοντί μας, είμαι υποχρεωμένος να λάβω μέτρα ενάντια σε κάθε επίθεση που απειλεί την εθνική μου ασφάλεια. Αυτό το επονομαζόμενο twitter, αυτό το facebook, αυτό το youtube, έχουν συνταράσσει οικογένειες εκ θεμελίων. Δεν μπορώ να κατανοήσω πώς καθωστρέπει άνθρωποι μπορούν να υπερασπίζονται αυτά τα facebook, youtube και twitter. Εκεί υπάρχουν ένα σωρό ψέματα». Αν και μουσουλμάνος, ο Ερντογάν υπερασπίζεται το χριστιανικό «εγώ ειμί η αλήθεια». Άλλωστε, άλλες οι θρησκείες με τον ίδιο τρόπο προσπαθούν να εξαπατήσουν τις θεοφοβούμενες μά-

ζες.

◆ «Οσον αφορά Το Ποτάμι, και αυτό από τα σπλάχνα μας βγαίνει. Μην το σπιλώνετε και μην το πυροβολείτε. Ας αφήσουμε όλα τα λουλούδια ν' ανθίσουν. Τον ίδιο κήπο θα στολίσουν μετά τις ευρωεκλογές. Είναι απαίτηση της κοινωνίας». Στον αέρα πάνει τα μηνύματα των αφεντικών ο περιβόλτος Ιωακείμ Γρυποπολάκης. Από μέλος των 58 έγινε πάραυτα χειροκροτητής του Ποταμίου.

◆ Η Δούρου παραπέτησε από βουλευτήν, όμως οι άλλοι/ες υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν την ακολούθησαν. Και δεν είναι λίγοι/ες: Δρίτσας, Κριτσωτάκης, Αποστόλου, Γε-

νότους λόγους κριτική και την εξωκοινοβουλευτική Αριστερά

κάνεις το γάλα μακράς διάρκειας, στους 85 περίπου βαθμούς.

Αθανάσιος Ταυτάρης

Η Ιταλία και η ΕΕ δεν είναι αντίποι, βρίσκονται στην ίδια βάρκα, απλά θέλουμε να χαλαρώσει λίγο το δημοσιονομικό όριο.

Ματέο Ρέντοι

Η Αριστερά βρίσκεται σ' ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Με τον ΣΥΡΙΖΑ να μην έχει ουδεμία σχέση με την ανανεωτική Αριστερά, με το ΚΚΕ να αποτελεί μια αυτοτελή ησηδά που δεν χρήζει για ευ-

φόδια, για να καταγραφούν περισσότεροι πολιτικοί γάμοι από θρησκευτικούς. Από απόψη πολιτισμού, βέβαια, είναι κατάντια. Γιατί ταυτίζεται ο θρησκευτικός γάμος με γλέντια και μεγαλεία, ενώ ο πολιτικός γίνεται στη ζουλα, σα να είναι ντροπή.

◆ Δεν τους βλέ-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

φόδια, για να καταγραφούν περισσότεροι πολιτικοί γάμοι από θρησκευτικούς. Από απόψη πολιτισμού, βέβαια, είναι κατάντια. Γιατί ταυτίζεται ο θρησκευτικός γάμος με γλέντια και μεγαλεία, ενώ ο πολιτικός γίνεται στη ζουλα, σα να είναι ντροπή.

◆ Μπούκα νεοναζί στα στούντιο της Ουκρανικής Τηλεόρασης. Αντε να τους μαζέψουν τώρα που τους έβαλαν στην κυβέρνηση.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Θα γίνουμε μια σύγχρονη Ευρωπαϊκή οικονομία. Μια νέα Ελλάδα. Άλλα, σήμερα ολοκληρώνεται μια μεγάλη περίοδος δοκιμασιών, και γίνεται ένα νέο ξεκίνημα. Με ελπίδα, γιατί οι θυσίες αποδίδουν. Με ακόμα περισσότερη ελπίδα, γιατί τα αποτελέσματα γίνονται πλέον ορατά, χειροπιαστά, για τον πολίτη. Και με αξιοποιία πάνω από όλα. Γιατί η Κυβέρνηση πρετεί τις δεσμεύσεις της.

Αντώνης Σαμαράς

κοινωνίας.

Δ. Μητρόπουλος (Τα Νέα)

Θελω εξαρχής να τονίσω πως απαιτείται μια μεγαλύτερη διαφάνεια στο καθεστώς λειτουργίας των εταιρειών δημοσκοπήσεων. Μια δεύτερη παραπήρηση που θέλω να κάνω σχετιζόται με το μεγάλο ποσοστό από μερινών που αρνούνται να πάρουν μέρος σε αυτές, καθιστώντας επιφαλείς κάποιες από τις εκπιμήσεις τους. Με βάση λοιπόν τα παραπάνω και λαμβάνοντας υπόψη πως ο ΣΥΡΙΖΑ σταθερά πλέον

Ο ακροδεξιός εσμός και η ακροδεξιά ατζέντα

ΟΣαμαράς είναι ακροδεξιός. Πολιτικό παιδί του Αβέρωφ, είδε τον μέντορά του να χάνει από τον Ράλλη και κατάλαβε ότι πρέπει να καμουφλαριστεί για να επιβιώσει στη ΝΔ. Ετσι, προσκολλήθηκε στον Μητσοτάκη, ο οποίος τον έκανε υπουργό σε νεαρή ηλικία (κυβερνήσεις Τζαννετάκη και Ζολώτα) και στη συνέχεια του έδωσε το υπουργείο Εξωτερικών, για να του τη φέρει το 1993. Οταν έφτιαξε την ΠΟΛΑ, ο Σαμαράς καμουφλαρίστηκε ακόμη περισσότερο. Δεν είναι τυχαίο ότι κατέφερε να μαζεψει και διάφορα μπάζα της καθεστωτικής Αριστεράς, που του έδιναν το κοινωνικό άλλοθι που ήθελε.

Ο Μπαλτάκος είναι από τους στενότερους συνεργάτες του Σαμαρά. Γ' αυτό, άλλωστε, τον τοποθέτησε στην πανίσχυρη θέση του γενικού γραμματέα της κυβέρνησης, ο οποίος ελέγχει όλους τους υπουργούς. Τίποτα δεν πηγαίνει για ψήφιση στη Βουλή αν δεν το δει ο γενικός γραμματέας και τίποτα δεν δημοσιεύεται στο ΦΕΚ αν δεν περάσει πρώτα από τη γενική γραμματεία της κυβέρνησης. Ο Μπαλτάκος είναι επίσης ακροδεξιός κι αυτό το γνωρίζουν όσοι ασχολούνται με την πολιτική. Μέχρι τώρα, όμως, απέφευγε να εμφανίζεται δημόσιας τάσης. Αφηναν μόνο τον Κρανιδιώτη να κάνει παταχνίδι, ο οποίος τυπικά δεν έχει κανένα κυβερνητικό πόστο (άτυπος σύμβουλος του Σαμαρά είναι).

Η ειδηση δεν είναι ότι ο Μπαλτάκος λέει «είμαι αντικομμουνιστής, έτσι γεννήθηκα και έτσι θα πεθάνω», αλλά γιατί βγαίνει και το διατυπωνίζει, σπάζοντας μια παράδοση αρκετών δεκαετιών.

Δεν εξέφραζαν τη συμπάθειά τους για τον κομμουνισμό οι δεξιοί πολιτικοί (κάθε άλλο), όμως απέφευγαν να χρησιμοποιούν τον όρο «αντικομμουνιστής», γιατί αυτός ο όρος έχει ένα βαρύ ιστορικό φορτίο. Συνδέεται με διωγμούς, ξερονήσια, εκτελέσεις, συμμορίες τύπου «Καρφίτσα», χούντα κτλ.

Νομίζουμε ότι η απάντηση είναι απλή. Στο Μαξίμου χάραξαν μια τακτική για να τραβήξουν ψήφους από τη Χρυσή Αυγή. Μια ακροδεξιά ατζέντα, η οποία θα συνοδεύεται από την ανάλογη ρητορική, με γκεσέμια τον ακροδεξιό εσμό των συνεργατών του Σαμαρά, αλλά και με νομοθετικές πρωτοβουλίες στην ίδια

κατεύθυνση. Γι' αυτό και ο Μπαλτάκος βγήκε από το σκοτάδι στο φως, κραυγάζοντας «είμαι αντικομμουνιστής», μη τυχόν και δεν τον ακούσει κανένας. Γι' αυτό ο Γεωργιάδης κραυγάζει με την ίδια ένταση, ότι αυτοί που τον έκραξαν στο Λονδίνο «είναι κομμουνιστές». Γι' αυτό ο Μπαλτάκος φρόντισε να δημιουργήσει ένταση ανάμεσα σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ, διατάζοντας τον Μιχελάκη να επανακαταθέσει τη φασιστική τροπολογία για τα θύματα ρατσισμού, που είχε αποσύρει ο Γρηγοράκος. Η ίδια η τροπολογία δεν έχει τόση σημασία όσο ο ντόρος που δημιουργήθηκε με το «βάλε-βγάλε». Οι πάντες πληροφορή-

θηκαν ότι το στενό επιτελείο του Σαμαρά, ο Μπαλτάκος συγκεκριμένα, προωθεί μια νομοθετική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία θα απελαύνεται κάθε μετανάστης που θα καταγγείλει ρατσιστική συμπεριφορά κρατικών οργάνων και τα όργανα θα απαλλαγούν από τους... συναδέλφους τους. Αυτό θελήσαν να περάσουν ως μήνυμα ο Σαμαράς και το επιτελείο του. Και οι πρώτοι που πήραν το μήνυμα ήταν οι μπατσούσυνδικαλιστές, που ανακοίνωσαν: «Οι αστυνομικοί βιώνουν κάθε μέρα ψευδείς τέτοιες καταγγελίες από παράνομους μετανάστες, οι οποίοι ενεργούν έτσι, συνήθως καθοδηγούμενοι, με σκοπό να διασφαλίσουν την παραμονή τους στη χώρα μας, χωρίς επιπλέον επιπτώσεις γι' αυτούς. Αντίθετα, οι καταγγελλόμενοι αστυνομικοί ταλαιπωρούνται επί μήνες ή χρόνια, με ό,τι συνεπάγεται αυτό για την υπηρεσιακή ή οικογενειακή τους ηρεμία». Και σχολιάζει ο Μπαλτάκος: «Δεν πρέπει το ελληνικό κράτος να φροντίσει γι' αυτούς; Δεν είναι όργανα του κράτους; Θα καλύψουμε οπωδήποτε τα νάτα αστυνομικών και λμενικών. Αυτό λέμε εμείς. Δεν μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους απροστάτευτοι και έρμαια καταγγελίων που αποδεικνύονται ψευδείς».

Στην ίδια πολιτική στρατηγική εντάσσονται και η γνωμοδότηση του ΝΣΚ (παραγγελία Δένδιο) που παρατείνει τη φυλάκιση μεταναστών μέχρι να δεχτούν την απέλασή τους και το νομοσχέδιο-έκτρωμα του Αθανασίου (κι αυτός από το στενό πυρήνα των σαμαρικών) για τη δημιουργία των φυλακών «τύπου Γ», δηλαδή λευκών κελιών αλλα ελληνικά.

■ Πολιτικάντικες καντριάλιες

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Τσίπρας καλεί τους βουλευτές της συμπολίτευσης «κα συνταχθούν με τη λαϊκή βουλημητή και όχι με τις μνημονιακές επιταχές», υποοχόμενος πως αν το κάνουν «εμείς θα το θεωρήσουμε θετικό, εμείς τις διαφοροποιήσεις θα τις καλωσορίσουμε χωρίς δεύτερες σκέψεις». Ούτε είναι η πρώτη φορά που τα κόμματα της συμπολίτευσης βγάζουν αφρούς μόλις ακούνε τέτοιες δηλώσεις, ο δε Σαμαράς αναθέτει στον Σίμο Βλακίκογλου να κάνει μια ακόμη γελοία δήλωση. Στο κάτω-κάτω, και τα δυο κόμματα συντηρούν την πόλωση, η οποία –εκτός των άλλων– βοηθά τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο να μαντρώσουν τους βουλευτές τους, επισείσοντας τον μπαμπούλα της αποστασίας στην οποία τους καλεί ο Τσίπρας. Φυσικά, ουδείς δικαιούται να μιλά για αποστασία, γιατί είναι τόσες οι μεταγραφές από κόμμα σε κόμμα, τόσες οι διαγραφές και επανεγγραφές βουλευτών, που έχουμε χάσει το λογαριασμό.

Αυτό το νέο κάλεσμα Τσίπρα, όμως, έχει και μια άλλη διάσταση. Επενδύει ιδεολογικά τη «διεύρυνση προς το Κέντρο», που τόσο επιθυμεί η γενετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ προκαλεί αλλεργία στην «αριστερή πλατφόρμα» (για τους δικούς της λόγους, που κάθε άλλο παρά επαναστατικοί είναι). Διότι όταν ο Τσίπρας λέει πως κάθε διαφοροποίηση βουλευτή θα είναι θετικό γεγονός, δεν μπορεί να κρατά εκτός πρακτικής πολιτικής (εκτός συνδυασμών ΣΥΡΙΖΑ δηλαδή) εκείνους που έχουν διαφοροποιήσει παλιότερα και έχουν διαγραφεί από το ΠΑΣΟΚ (οι δεξιοί, ως γνωστόν, δεν πάνε στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά φτιάχνουν δικά τους σχήματα).

Περιγράφοντας τη διάρθρωση του ευρωψηφοδέλτιου του ΣΥΡΙΖΑ (συνέντευξη στα «Επίκαιρα»), ο Σκουρλέτης υπήρξε σαφέστατος: «Η σύνθεση του ψηφοδέλτιου θα περιλαμβάνει και αυτά που αποκαλείται «πρωτοκλασάτα στελέχη», αλλά και πρόσωπα που θα αντιπροσωπεύουν κοινωνικές ομάδες και κατηγορίες εργαζομένων που βρέθηκαν στο στόχαστρο των μημονιακών πολιτικών. Επίσης, θα αποτυπώνει την αντιψήφη του ΣΥΡΙΖΑ για τις συνεργασίες στο πολιτικό πεδίο». Η τελευταία κατηγορία είναι οι πρώην Πασόκοι.

Στη συνέντευξη του στη Real News (16.3.14) ο Τσίπρας ήταν πιο αποκαλυπτικός: «Προσβλέπουμε σε σφρήτα και λειτουργικό κυβερνητικό σχήμα. Θα προχωρήσουμε σε αλλαγές ουσίας στη δομή της κυβέρνησης. Και θα προσπαθήσουμε η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να εκφράζει όλα τα παραγωγικά στρώματα και τις δημιουργικές δυνάμεις της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει ότι στην κυβέρνησή μας θα κληθούν να αναλάβουν ευθύνες και προσωπικότητες που δεν ανήκουν κομματικά στο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά διακρίνονται για το ίθος και τις ικανότητές τους και συμφωνούν με το πρόγραμμά μας. Θέλω να σας πω μάλιστα ότι έχουμε προχωρήσει σε βολδιστοπήσεις αρκετών τέτοιων προσωπικοτήτων και βρίσκουμε θερμή ανταπόκριση. Σε κάθε περίπτωση η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα είναι μια κυβέρνηση που θα εκπλήξει όχι μόνο με την ποιότητα, αλλά και με το πολιτικό εύρος της».

Έχουν φτιάξει και κυβέρνηση, δηλαδή, τη σύνθεση της οποίας γνωρίζει προφανώς μόνο η περί τον Τσίπρα μικρή κλίκα. Οχι ολόκληρο το κόμμα, αλλά ούτε καν η ΚΕ του. Κατά τα άλλα, κόπτονται για δημοκρατία, διαφάνεια και τα παρόμοια. Γιατί δεν λένε στον ελληνικό λαό ποιες είναι αυτές οι προσωπικότητες στις οποίες έχουν τάξει υπουργεία;

■ Θα αντέξει ο Καμμένος:

Παρά τον πόλεμο από τα μεγάλα αστικά συγκροτήματα, παρά την εσωτερική φαγωμάρα, τα επεισόδια της οποίας διαδέχονται το ένα το άλλο (τελευταίο κρούσμα η αποχώρηση Γιατογάνα-Γιοβανόπουλου), το κόμμα Καμμένου φέρεται ακόμα και από τα στημένα γκάλοπ να «αντέχει» πολύ περισσότερο από το ΠΑΣΟΚ, που περιορίζεται στο όριο, και τη ΔΗΜΑΡ, που πέφτει κάτω από τη βάση.

Δεν πρόκειται για πολιτικό παραδόξο. Το κόμμα Καμμένου εμφένει σταθερά σε μια αντιμημονιακή ρητορική, στηριζόμενη σε εθνικιστική βάση, κι αυτό είναι αρκετό για να συγκρατήσει ένα ποσοστό σταδίου τους οποίους παίρνει και από τη ΝΔ και από το ΠΑΣΟΚ.. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι και κάποιοι που έτοιμοι να ψηφίσουν τους νεοναζί και δε θα το κάνουν μπορούν πιο εύκολα να ψηφίσουν Καμμένο παρά ΝΔ ή ΠΑΣΟΚ. Τυπικό δημιούργημα της «πλατείας των αγανακτισμένων», το κόμμα Καμμένου δεν έχει κάνει ακόμη τον κύκλο του.

Γ' αυτό πρέπει να περιμένουμε αύξηση της πίεσης από τον Σαμαρά και τους καναλάρχες που τον στηρίζουν. Τι άσους θα βγάλουν από το μανίκι τους; Τι «σκελετούς» θ' ανακαλύψουν στα ντουλάπια του Σαμαρά και των στελεχών του; Ή έχουν έτοιμους κάποιους βουλευτές για μεταπ

Την προηγούμενη Τετάρτη (19/3/14) ένα «ευχάριστο» νέο ανακοινώθηκε από το Κέντρο Πολιτικών και Προϋπολογιστικών Προτεραιοτήτων (Center on Budget and Policy Priorities - CBPP), μία αμερικανική «δεξαμενή σκέψης» που ασχολείται με οικονομικά θέματα^[1]. Τα ελλείμματα του αμερικανικού δημοσίου για τη δεκαετία 2015-2024 έχουν μειωθεί κατά 5 τρισεκατομμύρια δολάρια σε σχέση με την πρόβλεψη που είχε γίνει το 2010. Το μεγαλύτερο μέρος αυτού του ποσού (4.1 τρισ.) οφείλεται σε τέσσερις νόμους που ψηφίστηκαν τότε. Γύρω στα τρία τέταρτα αυτών των εξοικονομήσεων (για την ακρίβεια το 77%) έγιναν χάρη στις περικοπές δαπανών, ενώ μόλις το 23% προέρχεται από αυξήσεις στα κρατικά έσοδα.

Ενας άλλος λόγος τον οποίο το CBPP περιγράφει ως αιτία της μείωσης των ελλειμμάτων είναι η δραματική, όπως τη χαρακτηρίζει, επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης των χρημάτων που ξεδύνονται για την Υγεία. Με αυτή τη μείωση των ελλειμμάτων, η πρόβλεψη που το Κέντρο είχε κάνει πριν από τέσσερα χρόνια, ότι το χρέος θα εκτιναχθεί στο 218% του ΑΕΠ μέχρι το 2040, εξαφανίζεται. Τώρα, η νέα εκτίμηση που προέρχεται από τα νέα στοιχεία του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κογκρέσου (CBO) δείχνει ότι το χρέος το 2040 θα είναι κάτι λιγότερο από 110% του ΑΕΠ.

Αυτή η χαρμόσυνη είδηση θα έπρεπε να χαροποιήσει τους θιύνοντες του αμερικανικού κράτους, που κατέβασαν τα μούτρα τον περασμένο Φλεβάρη διαβάζοντας τις προβλέψεις του CBO^[2]. Στην επισκόπηση της εξέλιξης του προϋπολογισμού για την επόμενη δεκαετία, που έκανε τότε το CBO, αναφέροταν ότι τα πράγματα έχουν χειροτερέψει από το Μάιο του 2013 και ότι η τωρινή πρόβλεψη υπολογίζει σε επιπλέον ένα τρισ. δολάρια τα ελλείμματα για την περίοδο 2014-2023!

Ποιον να πιστέψει κανείς; Ισως να έχουν δίκιο και οι δύο «προβλέψεις». Εξαρτάται από ποια οπτική γωνία τις βλέπει κανείς, αφού τα ελλείμματα μειώθηκαν σε σχέση με την «πρόβλεψη» του 2010, αλλά αυξήθηκαν σε σχέση με την «πρόβλεψη» του 2013. Η προγματικότητα είναι ότι το αμερικανικό χρέος ζει και βασιλεύει και τα όποια σκαμπανεβάσματα των «προβλέψεων» χρησιμοποιούνται για να δικαιολογήσουν τις πολιτικές που εφαρμόζονται, συσκοτίζοντας την ουσία. Κι η ουσία είναι ότι, ανεξάρτητα από την πορεία του χρέους, η αμερικανική εργατική τάξη πληρώνει το μάρμαρο σε κάθε περίπτωση.

Σ' αυτό το αφιέρωμα θα επηχειρήσουμε να ασχοληθούμε με αυτήν ακριβώς την ουσία, ψάχνοντας μέσα στα συντρίμμια του «αμερικανικού ονείρου», που έχει αποδειχτεί εφιάλτης για εκατομμύρια ανθρώπους. Ενας εφιάλτης που δεν εξωραΐζεται από τα ωραία λόγια περί «ισότητας και δικαιοσύνης» του «κοινωνικά ευαίσθητου» αμερικανού προέδρου, Μιτσάκ Ομπράκ.

Η «χαμένη δεκαετία»

Μια εικόνα για την κατάσταση της εργατικής τάξης στις ΗΠΑ σήμερα δίνει η έκθεση του Ινστιτού Οικονομικής Πολιτικής, η οποία γίνεται κάθε τέσσερα χρόνια. Στην τελευταία έκδοσή της, που έγινε το 2012, διαβάζουμε τα εξής:

Κάτω από τα συντρίμμια του «αμερικανικού ονείρου» (1)

«Η έρευνά μας βάσει μεγάλου εύρους δεδομένων για πις συνθήκες ζωής δείχνει περίτρανα όπι η ανάκαμψη στις οικονομικές συνθήκες που επικράτησαν το 2007, αμέσως πριν από τη Μεγάλη Υφεση, είναι πολύ μετρια. Η ανάπτυξη της δεκαετίας του 2000 ήταν η πιο αδύναμη που υπήρξε ποτέ και έδωσε πολύ λήγμα στους διαρκών κερδών στις αμερικανικές οικογένειες. Ως αποτέλεσμα, είχαμε μια χαμένη δεκαετία, κατά την οποία οι μισθοί και τα επιδόματα δεν μπόρεσαν να αυξηθούν για τη συντριπτική πλειοψηφία της εργατικής δύναμης συμπεριλαμβανομένων των πτυχιούχων εργαζόμενων και των δύο τρίτων της εργατικής δύναμης που σπερείται ανώτερης (κολεγιακής) μόρφωσης. Η τυπική εργαζόμενη οικογένεια είχε χαμηλότερο εισόδημα το 2007 από τα χρόνια πριν την κρίση του 2000 και τα εισόδημα έπεισαν ακόμα περισσότερο κατά τη Μεγάλη Υφεση»^[3].

Πιο συγκεκριμένα στοιχεία αναφέρει το ίδιο το Γραφείο Απογραφής (η στατιστική υπηρεσία δηλαδή) των ΗΠΑ, στο έγγραφο με τίτλο «Εισόδημα νοικοκυριών 2012», που δημοσιεύτηκε το Σεπτέμβρη του περασμένου χρόνου. Εκεί διαβάζουμε ότι «από την έρευνα του 2000 μέχρι το 2012 διαπιστώθηκε ότι το πραγματικό εισόδημα του μέσου αμερικανικού νοικοκυριού μειώθηκε κατά 6.6%. Το εισόδημα του μέσου αμερικανικού νοικοκυριού μειώθηκε από τα 55.030 δολάρια το 2000, στα 51.371 δολάρια το 2012»^[4].

Η μείωση των μέσων εισοδημάτων από το 2000 μέχρι το 2012 φαίνεται και στον Πίνακα 1 που συντάξαμε βάσει των στοιχείων του Γραφείου Απογραφής των ΗΠΑ^[5]. Σύμφωνα με τον πίνακα αυτό, τα μέσα εισοδήματα των ανδρών από 41.268 δολάρια που ήταν το 2000 (εκφρασμένα σε δολάρια 2012, δηλαδή λαμβάνοντας υπόψη τον επόμενο πληθωρισμό) έπεισαν στα 40.569 το 2007 (το έτος πριν την τελευταία κρίση) και ακόμα πιο κάτω, στα 37.916 το 2012. Τα μέσα εισοδήματα των γυναικών, τα οποία αυξήθηκαν μεταξύ 2000 και 2007 (από 27.023 σε 28.657 δολάρια), έπεισαν κι αυτά από το 2007 μέχρι το 2012 (από 28.657 σε 26.882 δολάρια). Η μείωση τόσο για τους άντρες όσο και για τις γυναίκες την τελευταία πενταετία ήταν της τάξης του 6.5%.

Το πρώτο που πρέπει να σημειώσουμε είναι ότι ένα μεγάλο μέρος από την αύξηση των εισοδημάτων από το 1980 μέχρι το 2007 προέρχεται από την αύξηση των ωρών εργασίας. Οπως επισημαίνει η έκθεση του Ινστιτού Οικονομικής Πολιτικής^[3], «από το 1979 μέχρι το 2007, οι μέσοι ετήσιοι μισθοί των εργαζόμενων μεσαίων νοικοκυριών αυξήθηκαν μόλις 12% για ολόκληρη την περίοδο των 28 χρόνων. Από αυτή την αύξηση του 12%, το 85.9% προήλθε από την αύξηση της σταθερότητας των εισοδημάτων

Πίνακας 1: Μέσα εισοδήματα εργαζομένων κατά τύπο εργασίας και φύλο 1970-2012

Έτος	Άριθμός απόμιν με εισοδήματα (σε χιλιάδες)	Άνδρες		Γυναίκες	
		Τρέχοντα δολάρια	Δολάρια 2012	Άριθμός απόμιν με εισοδήματα (σε χιλιάδες)	Τρέχοντα δολάρια
2012	83.003	37.916	37.916	74.188	26.882
2007	84.482	38.635	40.569	74.295	25.878
2000	80.494	30.951	41.268	71.657	20.267
1990	72.348	21.522	36.653	81.732	12.250
1980	64.730	14.011	37.172	51.448	6.524
1970	55.821	7.152	37.741	38.273	2.730

Πηγή: Γραφείο Απογραφής ΗΠΑ (US Census Bureau,

https://www.census.gov/lives/2012/P41AR_2012.xls

ξηση των ωρών εργασίας αυτών των νοικοκυριών. Το δεύτερο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι αυτοί οι υπολογισμοί βασίζονται στον επίσημο πληθωρισμό, ο οποίος υπολογίζεται σύμφωνα με τα ταξικά κριτήρια των αναλυτών των αμερικανικών κυβερνησών, που σκόπιμα τον υπεκτικούμενον για να μειώνονται και οι διάφορες υποχρεώσεις του κράτους (κοινωνική ασφάλιση, επιδόματα κτλ.).

Ο περιορισμένος χώρος της εφημερίδας μας αναγκάζει να σταματήσουμε εδώ, γνωρίζοντας ότι αυτό δεν είναι σωστό^[6], ακόμα όμως κι έτσι οι μειώσεις εμφανίζονται στην κατάσταση των φτωχότερων αμερικανικών νοικοκυριών και τα μέσα εισοδήματα, καταλαβαίνετε ποια θα είναι στα φτωχότερα, δεδομένης της αύξησης των εισοδηματικών ανισοτήτων στις ΗΠΑ.

Οι εισοδηματικές ανισότητες

Να πως περιγράφει αυτή την αύξηση η έκθεση του Ινστιτού Οικονομικής Πολιτικής που αναφέρει παραπάνω:

«Η εισοδηματική ανισότητα στις ΗΠΑ έχει αυξηθεί κατακόρυφα τις τελευταίες δεκαετίες. Αυτό είναι γεγονός σχεδόν σε κάθε μέτρηση και αναγνωρίζεται καθολικά από τους ερευνητές μεταξύ των εισοδήματα σε μετρητά που "βασίζονται στην αγορά", τα οποία δε λαμβάνουν υπόψη τους την επιδραση των φόρων και των μεταβιβάσεων (οφέλη που λαμβάνονται μέσω κυβερνητικών προγραμμάτων όπως η Κοινωνική Ασφάλιση) και τα οφέλη που διδούνται σε ειδος από τους εργοδότες, όπως η ιατρική περιθαλψη, το 1% που βρίσκεται στην κορυφή των φορολογισμένων κέρδισε π

■ Αίγυπτος

529 σε θάνατο!

Ημεγαλύτερη επιχείρηση καταστολής των δύο τελευταίων δεκαετιών εναντίον Ισλαμιστών και διαφωνούντων βρίσκεται σε εξέλιξη στην Αίγυπτο, στο πλαίσιο της οποίας έχουν φυλακιστεί 18.000 άνθρωποι τους τελευταίους οχτώ μήνες, μετά την ανατροπή του Μοχάμεντ Μόρσι από το στρατό, σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Associated Press» (16/3/14), το οποίο επικαλείται στοιχεία από κουραφάες πηγές του αιγυπτιακού στρατού και του υπουργείου Εσωτερικών. Ανάμεσα στους κρατούμενους είναι 3.000 ηγετικά και μεσαία στελέχη της Μουσουλμανικής Αδελφότητας καθώς και εκαντάδες γυναίκες και ανήλικοι. Τα στοιχεία αυτά συμπίπτουν με τις πρόσφατες εκτιμήσεις οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Το πογκρόμ εναντίον της Μουσουλμανικής Αδελφότητας και όσων εκφράζουν έμπρακτα την αντίθεσή τους στη στρατιωτική χούντα, με πρόσχημα την καταπολέμηση της «τρομοκρατίας» αλλά στην εξόντωση των ισχυρότερων πολιτικών της αντιπάλων, είναι το μεγαλύτερο κύμα συλλήψεων από τη δεκαετία του '90, όταν το καθεστώς Μουμπάρακ είχε κλείσει στη φυλακή τουλάχιστον 20.000 ανθρώπους στην προσπάθειά του να καταστεί μια ισλαμική εξέγερση. Με αποτέλεσμα, οι φυλακές να έχουν πλημμυρύσει και το δικαστικό σύστημα να έχει παραλύσει. Πολλοί κρατούνται για μήνες σε κρατητήρια αστυνομικών τμημάτων ή σε αυτοσχέδιες φυλακές που στήνονται σε στρατόπεδα εκπαίδευσης της αστυνομίας, ενώ οι περισσότεροι κρατούνται για μήνες χωρίς να τους αποδίδονται κατηγορίες. Σε συνθήκες άθλιες, χωρίς στοιχειώδεις συνθήκες υγιεινής, με δεκάδες να στοιβάζονται σε κελιά που δεν τους επιτρέπουν ούτε να ξαπλώσουν.

Ιδιού πώς περιγράφει την εικόνα του 20χρονου γιου του, που κρατείται από το Γενάρη επειδή συμμετείχε σε διαδήλωση υπέρ του Μόρσι, ένας πατέρας στο ρεπορτάζ του «Associated Press»: «Ο γιος μου μοιάζει τώρα με άνθρωπο των σπηλαιών. Τα μολλιά και τα νύχια του είναι μακριά, έχει γένια και είναι βρώμικος. Αυτός και 22 ακόμη κρατούνται σε ένα κελί 3X3 σε αστυνομικό τμήμα στη νότια πόλη Ασιούτ. Είναι γιος μου, αλλά η δυσωδία σε κείνο το μέρος είναι τόση που με κάνει να θέλω να φύγω αμέσως».

Η δίκη πραγματοποιήθηκε σε δύο συνεδριάσεις χωρίς συ-

τοικικό συμπληρώνεται με την κακοποίηση των κρατουμένων. Τα ήλεκτροσόκ, οι ξυλοδαρμοί, η στέρηση ύπνου, οι βρισιές, οι απειλές βιασμού είναι στην ημερήσια διάταξη, ενώ οι κρατούμενοι στερούνται ακόμη και βασικά είδη, όπως κρεβάτι, κουβέρτες, εφημερίδες και τη δυνατότητα άσκησης. Η κτηνώδης μεταχείριση των κρατουμένων από την αστυνομία δεν υπόκειται σε κανένα έλεγχο, ακόμη και μέσα στις δικαστικές αίθουσες. Ενδεικτικά, στις 10 Μάρτη, η αστυνομία ξυλοκόπησε ενώπιον του δικαστηρίου τρεις γνωστούς αγωνιστές, που είχαν πρωτοστάτησε στη λαϊκή εξέγερση το Γενάρη του 2011, επειδή επέμεναν να τους αφαιρεθούν οι χειροπέδες στη διάρκεια της δίκης, και στη συνέχεια οι δικαστές απέρριψαν το αίτημα των κρατουμένων να παρθούν μέτρα σε βάρος των μπάτσων.

Στο μεταύριο, κλιμακώνοντας την επιχείρηση καταστολής εναντίον της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, αιγυπτιακό δικαστήριο, εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία, επέβαλε τη θανατική ποινή σε 529 από τους 545 κατηγορούμενους, με τις κατηγορίες της δολοφονίας αστυνομικού, της απόπειρας δολοφονίας εναντίον δύο άλλων αστυνομικών, της επίθεσης εναντίον αστυνομικού τμήματος, της πρόκλησης ζημιών σε δημόσια και ιδιωτική περιουσία και όλες πράξεις βίας. Οι 16 από τους κατηγορούμενους μόνο οι 153 ήταν κρατούμενοι και απ' αυτούς μόνο οι 123 ήταν παρόντες στη δίκη. Οι υπόλοιποι είτε δεν προσήχθησαν στο δικαστήριο είτε είχαν αφεθεί ελεύθεροι με εγγύηση και δεν παρουσιάστηκαν είτε διαφεύγουν και καταδικάστηκαν ερήμην. Οι περισσότεροι είχαν συλληφθεί κατά τις συγκρούσεις που έξεπασαν στη νότια επαρχία Μίνια, προπτύριο της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, μετά τη βίαιη διάλυση από το στρατό στις 14 Αυγούστου δύο μεγάλων καθιστικών εκδηλώσεων διαμαρτυρίας για την ανατροπή του προέδρου Μόρσι, με 600 τουλάχιστον νεκρούς διαδηλωτές. Η καταδικαστική απόφαση αποστέλλεται στο μεγάλο Μουφτή, την ανώτατη θρησκευτική αρχή της Αιγύπτου, για επικύρωση, του οποίου η απόφαση δεν είναι δεσμευτική, και στη συνέχεια που δημορφώνεται σε κρατητήρια κατηγορώντας την παραστασιακή αντίσταση.

Στις 25 του Μάρτη, μια μέ-

νηγόρους υπεράσπισης, μάρτυρες και απολογίες των παρόντων κατηγορουμένων. Η πρώτη συνεδρίαση πραγματοποιήθηκε στις 22 Μάρτη, κατά την οποία ο πρόεδρος του δικαστηρίου απέρριψε φωνάζοντας οργισμένος το αίτημα των συνηγόρων να τους δοθεί περισσότερος χρόνος να εξετάσουν την άνω των 3.000 σελίδων δικογραφία και στη συνέχεια τους αφαιρέθηκε ο λόγος με το πρόσχημα ότι παρακώλυναν τη διαδικασία με διακοπές. Στη δεύτερη συνεδρίαση στις 24 Μάρτη, κατά την οποία ανακοινώθηκε η θανατική ποινή, το δικαστήριο είχε περικυλώθει από αιστυνομικές δυνάμεις και είχε απογορευτεί η είσοδος των συνηγόρων υπεράσπισης με εντολή του προέδρου του δικαστηρίου. Η μαζική επιβολή της θανατικής ποινής σε μια δίκη εξπρές, κατά την οποία παραβιάστηκαν όλοι οι νόμοι και οι κανονισμοί του αστικού δικαίου, προκάλεσε σοκ ακόμη και σε μεγάλο τμήμα των αντιπάλων της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, αιγυπτιακό δικαστήριο, εκτελώντας διατεταγμένη υπηρεσία, επέβαλε τη θανατική ποινή σε 529 από τους 545 κατηγορούμενους, με τις κατηγορίες της δολοφονίας αστυνομικού, της απόπειρας δολοφονίας εναντίον δύο άλλων αστυνομικών, της επίθεσης εναντίον αστυνομικού τμήματος, της πρόκλησης ζημιών σε δημόσια και ιδιωτική περιουσία και όλες πράξεις βίας. Οι 16 από τους κατηγορούμενους μόνο οι 153 ήταν κρατούμενοι και απ' αυτούς μόνο οι 123 ήταν παρόντες στη δίκη. Οι υπόλοιποι είτε δεν προσήχθησαν στο δικαστήριο είτε είχαν αφεθεί ελεύθεροι με εγγύηση και δεν παρουσιάστηκαν είτε διαφεύγουν και καταδικάστηκαν ερήμην. Οι περισσότεροι είχαν συλληφθεί κατά τις συγκρούσεις που έξεπασαν στη νότια επαρχία Μίνια, προπτύριο της Μουσουλμανικής Αδελφότητας, μετά τη βίαιη διάλυση από το στρατό στις 14 Αυγούστου δύο μεγάλων καθιστικών εκδηλώσεων διαμαρτυρίας για την ανατροπή του προέδρου Μόρσι, με 600 τουλάχιστον νεκρούς διαδηλωτές. Η καταδικαστική απόφαση αποστέλλεται στο μεγάλο Μουφτή, την ανώτατη θρησκευτική αρχή της Αιγύπτου, για επικύρωση, του οποίου η απόφαση δεν είναι δεσμευτική, και στη συνέχεια που δημορφώνεται σε κρατητήρια κατηγορώντας την παραστασιακή αντίσταση.

Φυσικά, οι αντιδράσεις τόσο των Αμερικάνων όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μείνουν στα λόγια και δεν μπορούν να ασκήσουν καμιά ουσιαστική πίεση στη στρατιωτική χούντα, γιατί είναι πολύτιμος σύμμαχός τους, συνεχίζοντας με συνέπεια τη συνεργασία με το Ισραήλ και αποδεικνύοντας με τον ασφυκτικό αποκλεισμό της Λωρίδας της Γάζας και τη μαζική καταστροφή των τούνελ ότι είναι φανατικότεροι του Μουμπάρακ πολέμοι της παλαιστινιακής αντίστασης.

Σημειωτέον ότι μόνο ένας αξιωματικός της αστυνομίας κρίθηκε ένοχος και καταδικάστηκε σε 10 χρόνια φυλάκιση την περασμένη βδομάδα για το θάνατο 37 κρατουμένων τον περασμένο Αύγουστο, που είχαν φεκαστεί με χημικά και πρέθαναν οι περισσότεροι από ασφυξία κλεισμένοι για έξι ώρες σε κλειστό φορτηγό της αστυνομίας με θερμοκρασία 40 βαθμών. Κανείς άλλος δεν έχει κριθεί υπεύθυνος για το θάνατο χιλιάδων διαδηλωτών από το Γενάρη του 2011 που έξεπασε η λαϊκή εξέγερση και για τα βασανιστήρια κρατουμένων.

■ Παλαιστίνη

Τις αλυσίδες ή τα όπλα

Ηδυτική Οχθή είναι ένα καζάνι έτοιμο να εκραγεί, μετά την δολοφονία τριών νεαρών Παλαιστινών από τις ειδικές δυνάμεις του σιωνιστή κατακτητή στον προσφυγικό καταυλισμό της μαρτυρικής Τζενίν.

Τα ξημερώματα του Σαββάτου 22 Μάρτη, δεκάδες κομάντο της ισραηλινής αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας του στρατού, με την υποστήριξη μη επανδρωμένων αεροσκαφών, εισέβαλαν στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζενίν περικυκλώνοντας το σπίτι του Χαμζά Αλ Χεϊτζά, διοικητή της τοπικής πτέρυγας των Ταξιαρχιών Ιζεντίν Αλ Κασάμ της Χαμάς. Άφού εισέβαλαν στο σπίτι και έβγαλαν έξω τους υπόλοιπους κατοίκους, άρχισαν να βάλλουν κατά του κτήριου με πολυβόλα και χειροβομβίδες, γκρεμίζοντας κυριολεκτικά σχεδόν το μισό από το διώροφο κτίριο μέσα στο οποίο βρισκόταν ο Χεϊτζά.

Οι σιωνιστές συνάντησαν ισχυρή αντίσταση από μοχητές των οργανώσεων της Αντίστασης που έχουν τη βάση τους στην περιοχή, ενώ ο ίδιος ο Χεϊτζά, παρά τον καταιγισμό πυρών που δέχτηκε από τα κομάντο του ισραηλινού στρατού, κατάφερε να βγει από το σπίτι αλώβητος για να δεχτεί πισώπλατα τις σφ

Σκιαμαχία

Βαρβαρότητα, προεκλογική περίοδος κι ένας λαός πτυημένος. Ο τέλειος συνδυασμός. Ο συνδυασμός που επιτρέπει στην αστική τάξη να κάνει τους σχεδιασμούς της με τη μεγαλύτερη άνεση. Που επιτρέπει στα αστικά κόμματα να πουλάνε φύκια για μεταξωτές κορδέλες. Που επιτρέπει ακόμη και στους εργατοπατέρες να υποστηρίζουν ότι κατοχύρωσαν τα εργατικά δικαιώματα, υπογράφοντας με τους καπιταλιστές εθνική γενική συλλογική σύμβαση που νομιμοποιεί το μηνιάτικο των 586 και 511 ευρώ. Που επιτρέπει να απολύονται δημόσιοι υπάλληλοι, για πρώτη φορά μετά από έναν αιώνα, χωρίς ν' ανοίγει μύτη.

Αυτή την περίοδο περνάμε τώρα, δυο μήνες πριν από τις τριπλές κάλπες. Κυβέρνηση και τρόικα συμφώνησαν να περάσουν μια σειρά μέτρα προς όφελος του κεφαλαίου και ν' αφήσουν τα υπόλοιπα (ιδιαίτερα τα «βαρβάτα» εργασιακά) για το φθινόπωρο. Συμφώνησαν, επίσης, να επιτραπεί στην κυβέρνηση να μοιράσει προεκλογικά φιλοδωρήματα των 500 ευρώ σε ένα κομμάτι των πιο φτωχών λαϊκών στρωμάτων, για να περιορίσει τη διαρροή ψήφων προς τα κόμματα της αντιπολίτευσης.

Και ποια είναι η απάντηση της αντιπολίτευσης; Κραυγές καταγγελίας, ανούσια προπαγάνδα και σπέκουλα με την πττοπάθεια που έχει φωλιάσει στη λαϊκή ψυχή: οι σγώνες δεν μπορούν εκ των πραγμάτων να φέρουν αποτελέσματα, ψηφίστε μαζικά εμάς, για να προκληθεί κρίση στην κυβέρνηση, να πάει αναγκαστικά σε βουλευτικές εκλογές και να βγούμε εμείς να σας σώσουμε.

Την ίδια στιγμή, βέβαια, κάθε φορά που βρίσκονται στο εξωτερικό τα πγετικά στελέχη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, σπάνε τη μέση τους από τις μετάνοιες και συναγωνίζονται ποιος θα δώσει τις πιο κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις για τη νομιμοφροσύνη μιας κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ έναντι της διεθνούς ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων. Από τον Τσίπρα στο Οστιν του Τέξας μέχρι τον Δραγασάκη στο Βερολίνο.

Εχει όμως και η συμπολίτευση τους δικούς της θεατρίνους. Βουλευτές που κηρύσσουν ανένδοτο υπέρ των γελαδάρηδων και υπουργούς που ξαναρχίζουν τη «διαπραγμάτευση» με την τρόικα και όλοι μαζί συμφωνούν ν' αλλάξουν ονομασία στις ίδιες ρυθμίσεις, όπως οι καλόγεροι βάρκτιζαν το κρέας ψάρι, ώστε όλοι μαζί ενωμένοι να ψηφίσουν το πολυνομοσχέδιο-λαιμπτόμο.

Επειδή οι προεκλογικές περίοδοι είναι οι περίοδοι των μεγαλόστορμών διλημάτων και επειδή όλα αυτά τα διλήμματα είναι κάλπικα και ψευδεπίγραφα, ας βγει μπροστά το μοναδικό πραγματικό δίλημμα: ή συνεχίζουμε στην ίδια ρότα, ν' αναζητούμε δηλαδή λύσεις μέσα από την αναδιάταξη του αστικού πολιτικού σκηνικού, ή γυρίζουμε την πλάτη σ' αυτό το σκηνικό, ερχόμαστε σε πλήρη ρίζη με όλα τα συστατικά του στοιχεία και αναζητούμε μια άλλη πολιτική. Μια πολιτική ταξική, ανατρεπτική, επαναστατική, που δε θα μας τη σερβίρουν κάποιοι σε γυαλιστερό περιτύλιγμα, αλλά θα την αναπτύξουμε οι ίδιοι, με δικό μας πολιτικό φορέα.

Ξανάσμιξαν τ' αγδόνια

■ Θρασίμια

Το παίζουν και μάγκες οι Πασόκοι. Αυτοί, λέει, ακύρωσαν την τροπολογία για την άμεση απέλαση μεταναστών που δα καταγέλλουν «ψευδών» ρατσιστική συμπεριφορά αστυνομικών οργάνων. Νομίζουν πως ο κόσμος μασάει κουτόχορτο. Ποιος ήταν ο πρώτος που κατέδεσε την τροπολογία; Ο Πασόκος αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών Λεωνίδας Γρηγοράκος. Αυτός ήρθε σε συνεννόηση με τον ακροδεξιό γενικό γραμματέα της Κυβέρνησης Π. Μπαλτάκο (έναι και συμπατριώτες), ο οποίος ήταν ο εμπνευστής της [μαζί με τον Δένδια και τον Αδανασίου, προφανώς]. Ο Γρηγοράκος δεν είχε κανένα πρόβλημα να καταδέσει τη ρατσιστική τροπολογία. Την απέσυρε όταν υπήρχαν αντιδράσεις από βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και οι Πασόκοι διαπίστωσαν ότι δα χρεώνονταν πολιτικά [και] αυτό το έκτρωμα. Αν, όμως, δεν υπήρχαν αυτές οι αντιδράσεις, η τροπολογία Γρηγοράκου θα ψηφιζόταν κανονικότατα.

■ Αγνώμονες!

Τελικά είναι αγνώμονες οι κύπριοι εργαζόμενοι. Οπως λέει ο τέως πρόεδρος Δ. Χριστόφοριας [Εφσυν, 19.3.14], το ΑΚΕΛ, όταν κυβερνούσε, «προσπάθησε και το κατάφερε σε τεράστιο βαθμό να περάσει πολιτικές που δα ανακούφιζαν και δα στήριζαν πρώτα και κύρια τα φτωχά λαϊκά στρώματα». Παρά ταύτα, «στήθηκε μια μηχανή απόδοσης ευδυνών στον τέως πρόεδρο της Δημοκρατίας (σ.σ. στην αφεντιά του δηλαδή) ζητώντας την κεφαλήν του επί πίνακι. Μήπως είναι τυχαίο; Ασφαλώς όχι. Τα κριτήρια είναι ταξικά, είναι πολιτικά, είναι ιδεολογικά. Και ο νοών νοείτω».

Προφανώς, οι κύπριοι εργαζόμενοι δεν είχαν τα ταξικά, πολιτικά και ιδεολογικά κριτήρια να κρίνουν τα τόσα μέτρα υπέρ των συμφερόντων τους που πήρε η κυβέρνηση Χριστόφορια και «μαύρισαν» το ΑΚΕΛ στις τελευταίες εκλογές! Εφαγαν την προπαγάνδα που στήθηκε σε βάρος του Χριστόφορια. Γιατί, όμως, την έφαγαν αυτή την προπαγάνδα; Μήπως γιατί ο Χριστόφοριας έβαλε την Κύπρο στο Μνημόνιο;

ΥΓ: Σχολάζοντας την επομένη τη συνέντευξη Χριστόφορια στο «Ριζοσπάστης» τα 'βαλε με τον ΣΥΡΙΖΑ που «στην Ελλάδα μάς υπόσχεται ότι εάν πάρει την κυβέρνηση, στο

έδαφος του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης και της ΕΕ, δα εφαρμόσει φιλοδαίκη πολιτική!». Σωστό είν' αυτό, αλλά γιατί οι του Περισσού δεν έχουν αρδηρώσει ούτε μια λέξη κριτικής ενάντια στην κυβέρνηση του ΑΚΕΛ; Στο κάτω-κάτω, το ΑΚΕΛ κυβερνηση την Κύπρο, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ πασχίζει να κυβερνήσει την Ελλάδα. Νομίζουν εκεί στον Περισσό ότι ξεχάσαμε πώς πανηγύριζαν για την εκλογική νίκη του ΑΚΕΛ; Οι ξεχάσαμε το... τεράστιο επιχείρημά τους, ότι το ΑΚΕΛ αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση με κύριο στόχο να λύσει το Κυπριακό και γι' αυτό... δικαιολογείται;

■ Συγκολλητική ουσία

«Το δίλημμα μέχρι χθες ήταν αν δα μετακινηθούμε στο δεξιό ή στο αριστερό δωμάτιο του παλιού μισογκρεμισμένου σπιτιού. Εμείς αποφα-

■ Γιάννης κερνάει...

Αυτά που αποκαλύπτονται για τον Τατούλη δεν είναι για γέλια. Μιλάμε για ξεπέρασμα κάθε ορίου. Τρεις εταιρίες φτιάχτηκαν την περίοδο που ο ίδιος είναι περιφερειάρχης Πελοποννήσου. Στη μια είναι πρόεδρος ο αδελφός του και αντιπρόεδρος η κόρη του (του περιφερειάρχη). Στη δεύτερη πρόεδρος ο αδελφός του και μέλη του ΔΣ τα άλλα δυο παιδιά του (του περιφερειάρχη). Στην τρίτη, τη μικρότερη (για να παίρνει τα μικρά έργα) αφεντικό είναι ο αδελφός του. Οι εταιρίες αυτές «χτυπάνε» όλα τα δημόσια έργα στην περιοχή, γεγονός που έχει ξεσκήνωσει ακόμα και δεξιούς (υπάρχουν και ανταγωνιστικά συμφέροντα, βλέπετε).

Δεν ξέρουμε πόση ζημιά δα κάνουν αυτές οι αποκαλύψεις στον Τατούλη, που ξανακατεβαίνει με στήριξη από τη ΝΔ (μάλλον και από το επίσημο ΠΑΣΟΚ), κι αν ο Βουδούρης δα βρεθεί να κερδίζει από το πουδενά την Περιφέρεια Πελοποννήσου. Το πιθανότερο είναι όλα να έχουν γίνει νομότυπα και να μη χωράει εισαγγελικός... δάκτυλος στην υπόθεση. Οπότε ας κρατήσουμε το «αυτό σημαίνει καπιταλισμός».

σίσαμε να αλλάξουμε σπίτι. Να αλλάξουμε το πολιτικό σύστημα. Να μετακομίσουμε απέναντι. Να φτιάξουμε ένα άλλο κίνημα που αν πετύχει, δα σπρώξει και το παλιό σύστημα σε ανακαίνιση». Αυτά δήλωσε, μεταξύ άλλων, ο Στ. Θεοδωράκης από τη Χαλκίδα, όπου παρουσίασε το σάου την περασμένη Κυριακή.

Είναι βέβαια απίθανο το Ποτάμι να λειτουργήσει ως καταλύτης για την αναμόρφωση του αστικού πολιτικού συστήματος (με τι φόντα, με τι κοινωνικές αναφορές);, σίγουρα όμως αυτοί που δρίσκονται από πίσω, οι μεγαλοκαναλάρχες και μερίδα της αστικής τάξης, δέλουν να χρησιμοποιήσουν αυτό το υδαρές μόρφωμα ως συγκολλητική ουσία για τη δημιουργία ενός μεγάλου «κεντρώου» αστικού πόλου. Δεν τρέφουν εμπιστοσύνη στον ΣΥΡΙΖΑ (δεν φιδούνται τον ανύπαρκτο αντικαπιταλισμό του, αλλά τη φύση του ως κόμμα – διάπτων αστέρας) και δέλουν μια μοντέρνα σοσιαλδημοκρατία, απαλλαγμένη από τα πιο κραγμένα πρόσωπα του παρελθόντος.

■ Γιώττα θανθάνουσα

«Θα χαρούμε να σας δούμε στο επόμενο Workshop Αναζήτησης Ανεργίας!». Ετοι έκλεισε το πόνημά της συνεργάτιδα του kariera.gr, επιχειρήσης που ειδικεύεται στο να πουλάει ελπίδα σε ανέργους. Μαζεύουν, λέει, ανέργους [με το αζημώτο, φυσικά] και τους κάνουν... ψυχοδεραπεία με στόχο την «απαλλαγή από ενοχικά συναισθήματα». Άπαξ και τα αποβάλουν αυτά τα συναισθήματα, δια ξεκινήσει «η αλλαγή που θα φροντίσει την αυτοεκτίμησή σας και θα οδηγήσει στην επίευξη των στόχων σας!». Με τόσες μπούρδες, μπερδεύτηκε η γυναίκα και αντί να διαφημίσει «αναζήτηση εργασίας» διαφήμισε «αναζήτηση ανεργίας», λέγοντας την αλήθεια.

■ Δημιουργική Λογιστική

Εκεί που η τρόικα μιλούσε για ένα τεράστιο χρηματοδοτικό κενό το 2014 και ο Σόιμπλε είχε παραγγείλει μελέτη για την κάλυψη του με νέο δάνειο, φτάσαμε ξαφνικά στο «η Ελλάδα δεν χρειάζεται νέο δάνειο το 2014». Το συμπέρασμα ήρθε ως αποτέλεσμα δημιουργικής λογιστικής και βολεύει όλα τα μέρη. Την κυβέρνηση γιατί έβαλε ένα ακόμη προεκλογικό βέλος στη φαρέτρα της. Και την τρόικα γιατί δε δα υπάρξει εμπλοκή με την εκταμίευση των τρεχουσών δόσεων από το ΔΝΤ. Διότι το ΔΝΤ για να δώσει λεφτά πρέπει να έχει έκδεση σύμφωνα με την οποία η πιστώτρια χώρα πρέπει να έχει καλυμμένες τις δανειακές της ανάγκες σε ορίζοντα δωδεκάμηνου. Φυσικά, μετά τις ευρωεκλογές, όταν το ζήτημα της βιωσιμότητας του ελληνικού χρέους δα τεθεί επι τάπητος, δα μηδενιστούν όλα τα νούμερα της δημιουργικής λογιστικής και δα ξεκινήσουν ν' ασχολούνται με τα πραγματικά νούμερα.

■ Ανάκληση από την εφεδρεία

Ενας 77 χρονος πρώην βουλευτής ανακλήθηκε από την εφεδρεία και τοποδεήθηκε επικεφαλής του ΟΠΑΔ. Ξεχασμένος εδώ και χρόνια ο ακροδεξιός Κώστας Ζαχαράκης, πρωταγωνιστής σε αρκετά απειρούς κάλλους επεισόδια στη Βουλή, την εποχή που ήταν εν ενεργεία βουλευτής, έγινε εκλεκτός της σαμαρικής κλίκας, ελέω... Τζιτζικώστα. Βλέπετε, ο Ζαχαράκης ήταν ένα από τα γκεσέμια της μοναρχοφασιστικής μερίδας της Δεξιάς στη Θεοσαλονίκη και είναι ο μόνος που μπορεί να «χτυπήσει» τον Τζιτζικώστα, για ενός επίσης γκεσεμιού του σαλονικιώτικου μοναρχοφασισμού.

■ Απλή αριθμητική

Και η Αντζελα (ή Γκερέκου, όχι η Δημητρίου) υποψήφια περιφερειάρχης. Αλλά δε θα είναι του ΠΑΣΟΚ, θα είναι... ανεξάρτητη. Αν χάσει. Γιατί αν κερδίσει δεν υπάρχει περίπτωση να μην συμπεριληφθεί στους «πράσινους». Η ίδια τα λογάριασε απλά: υπουργίσιμη δεν είμαι πλέον. Απλή βουλευτίνα ίσον τίποτα. Ασε που με τα χάλια που έχει το ΠΑΣΟΚ υπάρχει κίνδυνος να μην επανεκλεγώ. Περιφερειάρχης Ιονίων είναι κατά τι καλύτερο από απλή βουλευτίνα Κερκύρας. Κι αν δεν εκλεγώ, τι είχα τι έχασα. Θα έχω κάνει και έναν καλό μηχανισμό, οπότε θα βρίσκομαι σε καλύτερη μοίρα από τους συνυποψήφιους μου, οπότε μπορεί να μου κάτσει η έδρα στην τρίτη κατανομή.

■ Βάρεσαν διάληψη

Η φτώχεια φέρνει γκρίνια. Το ρητό επιβεβαιώνεται στην περίπτωση των Οικολόγων Πράσινων, που έχουν ήδη κοπεί σε δυο κομμάτια και δια κατέβουν με δυο συνδυασμούς στις ευρωεκλογές, με τον κάθε συνδυασμό να προσπαθεί να πάρει το χρίσμα από τους Ευρωπαίους Πράσινους. Τι να το κάνει, όμως, το χρίσμα όποιος κι αν το πάρει, όταν στην Ελλάδα δια βλέπει τις ψήφους με το κιάλι; Οι εποχές που τους έπαιζαν τα μεγάλα ΜΜΕ και τους οδήγησαν στην εκλογή ευρωβουλευτή (πριν τέσσερα χρόνια) παρήλθαν. Τώρα έχουν άλλους «εναλλακτικούς» να στηρίζουν και ο Θεοδωράκης με το Ποτάμι δια μαζέψει όλο το life-style εκλογικό σύμμα.

Όταν ο Γλέζος συνάντησε τον Παπαρρηγόπουλο, υπό την σκέπη του ΓΕΣ και του ΔΟΛ

Ημια φωτογραφία δεν προκαλούσε έκπληξη. Ένας από τους «βαρόνους των μίντια», ο Ψυχάρης του γνωστού Συγκροτήματος, περιστοιχιζόμενος από δύο υπουργούς, Αθραμπόπουλο και Δένδια, που χαμογελούν σαν κοινοί γλείφτες ακούγοντάς τον να μιλά. Πιο πέρα άλλα μέλη της κυβέρνησης (Αρβανιτόπουλος, Χριστοφιλοπούλου) και εκπρόσωποι κομμάτων (Βορίδης, Παπαδημούλης κ.ά.). Παραταγμένοι πίσω αξιωματικοί του στρατού, σε διατεταγμένη αποστολή, αφού η φιέστα αφορούσε την παρουσίαση της νέας προσφοράς της κυριακάτικης φυλλάδας του Συγκροτήματος: των αρχείων του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

Η άλλη φωτογραφία, όμως, όσο να 'ναι προκαλούσ-
σε έκπληξη. Στο πάνελ, ανά-
μεσα σε στελέχη του Συγ-
κροτήματος και με φόντο το
σήμα του ΓΕΣ, ο Μανώλης
Γλέζος. Κεντρικός, εκ των
πραγμάτων, ομιλητής της εκ-
δήλωσης. Οχι λόγω θέσης (ο
ΕΝΤΑΞΕΙ

ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούσε να μην στους συντρόφους του στον

εκπροσωπηθεί στη φιέστα του Συγκροτήματος), αλλά λόγω ιστορίας. Κυνηγημένος από το μοναρχοφρασισμό, καταδικασμένος σε θάνατο, φυλακισμένος για χρόνια, όσο να 'ναι μοιάζει κάπτως οξύμωρο να εμφανίζεται ως ομιλητής

σε μια τέτοια εκδήλωση. Ομως, γι' αυτό ακριβώς τον επέλεξαν. Για να προσδώσει κύρος στο ψέμα, επικαλούμενος (για πολλοστή φορά) την προσωπική του ιστορική διαδρομή, την οποία εδώ και δεκαετίες εμπορεύεται στην αστική πολιτική αρένα.

Κλείνοντας την ομιλία του δεν παρέλειψε ν' αναφερθεί στους συντρόφους του στον

Μάλιστα. Τα αρχεία του ΓΕΣ καταγράφουν την αλήθευτη! Οπως ο πρώτος τόμος του διένειμε η φυλλάδια του Συγκροτήματος, ας πούμε, από οποίος περιλαμβάνει «τα πλήρες χρονολόγιο πολεμικών γεγονότων του ελληνικού έθνους από τη μάχη του Μαραθώνα μέχρι τα μέσα του 20ού αιώνα». Δεν μας παραξενεύει, βέβαια, αυτή η...

ιστορική άποψη. Αλίμονο αν το ΓΕΣ δεν υιοθετεύσε την αντιεπιστημονική άποψη για την «τρισχιλετή ιστορία του ελληνικού έθνους». Ο Γλέζος όμως;

Αν επρόκειτο για κάποιο από τα αγράμματα της «παρέας Τσίπρα» θα λέγαμε «τόσα ξέρει τόσα λέει». Ομως ο Γλέζος ξέρει. Ο Γλέζος έζησε εκείνα τα χρόνια που οι κομμουνιστές έδιναν τη μάχη ενάντια στο μεγαλοϊδεατισμό. Ο Γλέζος έχει διαβάσει τις απόψεις του Ζαχαριάδη, του Γληνού, του Δημήτρη Χατζή, των σπουδώνιων ιστορικών εκείνης της περιόδου. Ο Γλέζος ξέρει ότι ο νεοελληνικός αιστισμός στηρίχτηκε πάνω στην πλαστογράφηση της Ιστορίας και στο ποδοπάτημα της επιστήμης. Ο Γλέζος ξέρει και απολύτως συνειδητά επιλέγει να ταυτιστεί με τον μεγαλοϊδεατισμό, ο οποίος εξακολουθεί να τροφοδοτεί την κυριαρχη (αστική) ιδεολογία. Και βέβαια, κανένας από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν είπε τίποτα. Διότι αποζητούσαν εδώ και καιρό μια γέφυρα με το πανίσχυρο Συγκρότημα.

Για τη... γυναίκα του Καίσαρα

Το συγκρότημα Χατζηνικολάου-Κουρή βρίσκεται εδώ και καιρό σε πόλεμο με το ΕΣΡ. Η Λίνα Αλεξίου είναι αντιπρόεδρος του ΕΣΡ και υπήρξε επί πολλά χρόνια στέλεχος του ΔΟΛ, που είναι βασικός ανταγωνιστής του συγκροτήματος Χατζηνικολάου-Κουρή. Επόμενο ήταν οι τελευταίοι να την «ψάχνουν», όπως «ψάχνουν» και όλα τα μέλη του ΕΣΡ, προκειμένου να περάσουν στην αντεπίθεση, βγάζοντας άπλυτα στη φόρα.

Κάποιοι σέρβιραν στο συγκρότημα Χατζηνικολάου-Κουρή την ειδηση ότι η Αλεξίου έπαιρνε για πολλά χρόνια από το συνταξιοδοτικό ταμείο των δημοσιογράφων επιδόμα τέκνων, ενώ οι δύο κόρες της είχαν ενηλικιωθεί. Κόρη της Αλεξίου είναι η βουλευτήνα του ΣΥΡΙΖΑ Ζωή Κωνσταντοπούλου, στο όνομα της οποίας η μητέρα της εισέπραττε το ένα από τα δύο επιδόματα, τα οποία το Ταμείο της γυρεύει αναδρομικά (18 χρόνια για τη Ζωή και 12 χρόνια για τη δεύτερη κό-

πραττε τη μητέρα της και ότι ως πολιτικός αποδοκιμάζει κάθε τέτοια πράξη και απαιτεί την επιστροφή των εισπραχθει- ντων ποσών, ως σχρεωστήτως κατα- βληθέντων.

Η Λ. Αλεξίου, όμως, εξέδωσε μια ανα- κοίνωση στην οποία έγραφε ότι της θα γιουν την τιμή και την υπόληψη, διότι στην ίδια θέση με την ίδια βρίσκονται «κα- άλλοι, περίπου 400, συνάδελφοι δημο- σιογράφοι, οι οποίοι πληρώνουν διοικη- τικές δυσλειτουργίες, πράξεις και πα-

πηλί ζωή και τα χρονιά για να θεω τερή | Κορη της).

Αυτά αποκάλυψε η Real News. Τι θα περίμενε κανείς ως απάντηση από την Αλεξίου και τη βουλευτίνα κόρη της, την οποία ή εφημερίδα ενέπλεξε στο ρεπορτάζ της; Από την πρώτη θα περίμενε μια καθαρή εξήγηση. Να πει, δηλαδή, ότι η ίδια νόμιζε πως το επίδομα τέκνων κόβεται αυτόματα και γ' αυτό δεν πρόσεξε και πως δεν έχει καμιά αντίρρηση να επιστρέψει στο Ταμείο τα χρήματα που εισέπραξε χωρίς να τα δικαιούται. Θα ήταν μια απάντηση που θα μπορούσε να την καταπιεί κάποιος. Γιατί, βέβαια, οι ασφαλισμένοι τα ξέρουν αυτά τα πρόγματα και διαγράφουν τα παιδιά τους από τα ασφαλιστικά ταμεία

ωμένου διοικητικού μηχανισμού». Το ερώτημα, δύναται, δεν είναι αυτό. Πρέπει να επιστρέψει τα λεφτά που πήρε χωρίς να τα δικαιούται ή όχι; Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα.

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου εξέδωσε επίσης μια δριμύτατη ανακοίνωση, στην οποία υποστηρίζει ότι την λασπώνουν. Λέει μεν ότι δεν έχει σχέση με το θέμα, δεν παίρνει όμως θέση για το θέμα καθεαυτό. Μπορεί να αφορά τη μητέρα της, όμως η Κωνσταντοπούλου είναι πολιτικό πρόσωπο, είναι βουλευτίνα, φιλοδοξεί αύριο να είναι υπουργός και δεν μπορεί να παρακάμπτει την ουσία, επειδή ένα θέμα αφορά τη μητέρα της. Δεν μένει, μάλιστα, σ' αυτό, αλλά εμμέσως υπερασπίζεται την Αλεξίου, κάνοντας λόγο για επιδίωξη της Real News να πετύχει «ψ’ ένα σμπάρο δυο τρυγόνια» (το δεύτερο τρυγόνι είναι η Λ. Αλεξίου). Κάνει ακόμη λόγο για λασπολογία και αντεπιπλέοντα ρωτώντας τη φυλλάδα των Χατζηνικολάου-Κουρή «γιατί συγκεκριμένα και σοβαρότατα θέματα που αφορούν το δημόσιο συμφέρον και εγείρουν μείζον δημόσιο ενδιαφέρον και απασχόλησαν το Κοινοβούλιο δεν έγιναν ποτέ πρωτοσελίδο και δεν πέρασαν ούτε "στα ψηλά γράμματα"»;. Δεν κατάλαβε η βουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ ότι ειδικά αυτό θυμίζει το γνωστό ανέκδοτο με το «κι εσείς γιατί βασανίζετε τους μαύρους;»:

Παραφράζοντας το λατινικό ρήτορά θα λέγαμε ότι η γυναικία του Καΐσσαρα δεν πρέπει μόνο να φοίνεται αλλά και να είναι τίμια. Το συγκρότημα Χατζηγιολάου-Kουρή κάνει τη δουλειά του. Οι Αλεξίου και Κωνσταντοπούλου τι έχουν ν' απαντήσουν επί της ουδίσσας:

Colpo grosso υπέρ των τραπεζιών

Με το θράσος που χαρακτήριζε τον ιδρυτή του, ο όμιλος Λάτση σε έξεδωσε ολοσέλιδη πληρωμένη ανακοίνωση, η οποία δημοσιεύτηκε σε όλες τις εφημερίδες, ημερήσιες και εβδομαδιαίες, μηνημονιακές και «αντιμηνημονιακές», για να ισχυριστεί ότι με το PSI η Eurobank «υπέστη συνολικές ζημιές 6 δισ. ευρώ» και έτσι «η οικογένεια Λάτση απτώσεις ουσιαστικά το σύνολο της επενδυσής της των 2,5 δισ. ευρώ στην Eurobank». Προχωρώντας την πρόκληση, ο Λάτσης εμφανίζονται και σαν ευεργέτες: «Αυτή η ζημιά είναι η άμεση συμμετοχή του Ομίλου, και κατ' επέκταση της οικογένειας Λάτση, στη μείωση του δημοσίου χρέους και στην προσπάθεια αιτοκατάστασης της οικονομικής σταθερότητας της Ελλάδος. Κανένας άλλος ιδιώτης, σε παγκόσμιο επίπεδο, δεν είχε τέτοιου ύψους οικονομική συμμετοχή στη διαγραφή του ελληνικού δημόσιου χρέους!»

Οι πάντες, βέβαια, γνωρίζουν ότι οι Λάτσης δύνανται μόνο δεν έχασαν, αλλά με τις πλάτες του κράτους ξεφορτώθηκαν τις μετοχές της χρεοκοπημένης Eurobank και πήραν μετοχές της Εθνικής, στο πλαίσιο ενός deal συγχώνευσης των δύο τραπεζών, το οποίο όμως δεν ολοκληρώθηκε, γιατί το μπλοκάρισε η Κομισιόν. Στην πληρωμένη ανακοίνωσή τους, οι Λάτσης αναφέρουν πως «απεδέχθησαν καλή τη πίστη την πρόταση της Εθνικής Τράπεζας και αντήλαξαν τις μετοχές τους». Μετά ματαιώθηκε η συγχώνευση, αλλά «τα μέλη της οικογένειας Λάτση είχαν πλέον στην κατοχή τους μόνο μετοχές της Εθνικής Τράπεζας και καμία μετοχή της Eurobank! Αυτοί που «απώλεσαν το σύνολο της επένδυσής τους των 2,5 δισ. στη Eurobank», πώς βρέθηκαν με ένα τεράστιο πακέτο μετοχών της Εθνικής, χωρίς να βάλουν μία;

Οι Λάτσης παραδέχονται ότι αν δεν είχε γίνει η ανταλλαγή μετοχών θα έπρεπε να βάλουν στη Eurobank 260 εκατ. ευρώ και ισχυρίζονται, εκ του ασφαλούς, ότι ήταν έτοιμοι να τα βάλουν. Στην Εθνική, πάντως, έβαλαν 100 εκατ. ευρώ, μέσω του «Κοινωφελούς Ιδρύματος Ιωάννη Σ. Λάτση» (για να έχουν και την προστασία - ρυθμοπαλαιόρες κτλ. - που έχουν τα ιδρύματα, αυτή η φάμιτρικα προνομίων προς τα επιλεκτικά μέλη της ελληνικής αστικής τάξης).

Καλύπτοντας πλήρως τους Λάτσης, ο Προβόπουλος ανακάλυψε μάν... ηθικό ζήτημα, όπως δήλωσε στην «Καθημερινή της Κυριακής»: «Είναι γεγονός ότι η τράπεζα ανακεφαλαιοποίησε εξ ολοκλήρου από το Δημόσιο. Δεν υπήρχε νομική υποχρέωση, αλλά για λόγους δεοντολογίας θα περίμενε κανείς ο βασικός μέτοχος να έχει πιο ενεργό ρόλο. Ωστόσο, το εγχείρημα συγχώνευσης με την Εθνική, που τελικά δεν ευδοκίμησε, περιέπλεξε την υπόθεση και δίνει ίσως την εξήγηση! Ποιο είναι το επιμύθιο; Οι Λάτσης «ξεφορτώθηκαν» τις μετοχές της Eurobank, «φόρτωσαν» ένα γερό πακέτο μετοχών της Εθνικής, αλλά... δεν φτάνει αυτοί, όλα έγιναν ερήμην τους.

Όμως αυτό δεν είναι το μοναδικό σκάνδαλο προς όφελος των τραπεζιών, οι οποίοι διοχειρίζονται κεφάλαια των μεγαλύτερων οικογενειών της ελληνικής αστικής τάξης. Είναι γνωστό, ότι στην καμπούρα του ελληνικού λαού φορτώθηκαν δάνεια ύψους 50 δισ. για να ανακεφαλαιοποιηθούν οι τραπεζες μετά το PSI. Το ΤΧΣ απέκτησε έτσι το μεγαλύτερο ποσοστό μετοχών στις λεγόμενες συστημικές τράπεζες (Εθνική, Πειραιώς, Alphabank, Eurobank), όμως τη διοίκηση τους την άφησε στους τραπεζίτες, οι οποίοι άρχισαν τις μεθοδεύσεις (με τη σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησης και του ΤΧΣ) για να επιστρέψουν οι μετοχές στα χέρια των ιδιώτων μετόχων, με το κράτος όχι μόνο να μη βγάζει το κέρδος (που διαφήμιζε ότι θα βγάλει επαναπωλώντας τις μετοχές των τραπεζών), αλλά να καταγράψει και ζημιές.

Ηδη, με την αύξηση κεφαλαίου που αποφάσισαν οι διοικήσεις της Πειραιώς και της Alphabank, με τις ευλογίες της κυβέρνησης που μέσω ΤΧΣ ελέγχει την πλειοψηφία των μετοχών, οι ιδιώτες μέτοχοι ανεβάζουν το ποσοστό τους στο 32% στην Alphabank και στο 35% στην Πειραιώς. Ετσι, πλησιάζουν στο ποσοστό της λεγόμενης «καταστατικής μειοψηφίας», που τους δίνει αυξημένα δικαιώματα. Στα σκαριά έχουν και μια άλλη κίνηση, συμφωνημένη μεταξύ κυβέρνησης και τρόικας. Να επαναγοράσουν τις προνομιούχες μετοχές (χωρίς δικαίωμα ψήφου) που πήρε το κράτος επί Αλογοσκούφη, δίνοντας στις τραπεζες ζεστό χρήμα. Φυσικά, θα επαναγοράσουν τις μετοχές στις σημερινές μειωμένες τιμές και το κράτος θα γράψει ζημιές.

Πληροφορίες αναφέρουν ότι στο πολυνομοσχέδιο που αναμένονται να κατατεθεί στη Βουλή την Παρασκευή για να ψηφιστεί μέχρι την Κυριακή, θα θεσπιστεί η δυνατότητα του ΤΧΣ να καταγράψει ζημιές, πουλώντας μετοχές τραπεζών σε τιμές χαμηλότερες απ' αυτές που τις απέκτησε! Αυτό τα λέει όλα κι αν δεν ψηφιστεί τώρα μια τέτοια ρύθμιση, αυτό θα συμβεί για προεκλογικούς λόγους. Θα μπει αργότερα. Γιατί στόχος είναι να διευκολύνθουν οι καπιταλιστές να ξαναποκτήσουν την πλειοψηφία στις τραπεζες, αγοράζοντας τις μετοχές σε τιμές χαμηλότερες απ' αυτές που τις αγόρασε το κράτος.

Νομιμοποίησαν τα μεροκάματα της πείνας

Η ταν η πιο σύντομη και «αναίματη» διαπραγμάτευση για Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ). Δεν είχε σαστένει, δεν είχε διαπραγματεύσεις που διακόπτονται και ξαναφέρονται, δεν είχε «σκληρούς» και «ήπιους» εργοδοτικούς φορείς, δεν είχε ούτε μια εθιμοτυπική απεργία ή στάση εργασίας ή έστω συλλαλητήριο. Με διαδικασίες fast track, κυβέρνηση και εργατοπατέρες συμφώνησαν πως ισχύει ό, τι ισχύει. Δηλαδή, ό, τι προβλέπεται από τους μηνημονιακούς νόμους, που έχουν καθηλώσει τον βασικό μισθό στα 586 ευρώ (511 για τους κάτω των 25 ετών).

Στο φινάλε της παραδίαισις, ο πιο χαρούμενος ήταν ο Βρούτσης, που έσπευσε να δηλώσει: «Χαιρετίζουμε τη συμφωνία των κοινωνικών εταίρων και τη σύναψη νέας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για το 2014. Επιβεβαιώνεται, έτσι, η συλλογική αυτονομία των κοινωνικών εταίρων και η ουσιαστική δυναμική που αυτή μπορεί να έχει όταν επικρατεί πνεύμα αριμότητας, συνεργασίας και αμοιβαίκας εμπιστοσύνης».

Τους δουλεύει κιόλας. Ο κατώτατος μισθός και το κατώτατο μεροκάματο έχουν καθοριστεί με νόμο και δεν μπορούν ν' αλλάξουν και ο Βρούτσης πανηγυρίζει για τη διαπήρηση της «συλλογικής αυτονομίας». Γιατί να μην το κάνει, όμως, όταν η ΓΣΕΕ έχει το θράσος να δηλώσει ότι «για άλλη μια φορά απέδειξε ότι ως σοβαρός κοινωνικός εταίρος μπορεί όχι μόνο να αγωνιζεται για τη διαπήρηση των δικαιωμάτων των εργαζόμενων αλλά μέσα από κοινή συνενόηση παρά τις επαισχυντες νομοθετικές παρεμβάσεις να πετυχαίνει και την επέκτασή τους»; Οταν ο Παναγόπουλος είχε το θράσος να δηλώσει ότι «θεωρήσαμε καθήκον μας, γιατί εδώ μιλάμε για ανθρώπους, για ψυχές, και όχι για ιδεοληψίες και

ανέξοδες κορώνες, να υπογράψουμε Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας»; Οταν ο Κιουτσούκης μιλά για «κίνηση ρεαλισμού»;

Οι καπιταλιστές δεν είχαν κανένα πρόβλημα να υπογράψουν αυτή την ΕΓΣΣΕ που δεν προβλέπει τίποτα πέραν των όσων έχουν καθορίσει οι μηνημονιακοί νόμοι. Γιατί να το παίξουν άτεγκτοι, αφού οι προηγούμενοι έτοιμοι να υπογράψουν ΕΓΣΣΕ, όταν κάτι τέτοιο θα έριχνε στο καναβάτσο την πάντα χρήσημη εργατοπατέρια; Ομως, δεν είναι μόνο η ανάγκη να στηρίξουν τους εργατοπατέρες της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ που τους οδήγησε να βάλουν την υπογραφή τους στην ΕΓΣΣΕ του 2014. Μπορεί ο βασικός μισθός και το μεροκάματο να έμειναν στα μηνημονιακά επιπλέοντα, όμως η ΕΓΣΣΕ δεν είναι εντελώς αδιάφορη για τους καπιταλιστές.

Στο Προοίμιο της ΕΓΣΣΕ αναφέρεται ότι «τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν να παρέμβουν στον σχεδιασμό και την υλοποίηση του ΕΣΓΙΑ της Προγραμματικής Περιόδου 2014-2020, με τη σύναψη μιας Εθνικής Προγραμματικής Συμφωνίας για την οικονομική και κοινωνική ανασυγκρότηση της Ελλάδας και τη συγκρότηση δικτύου συνεργασίας μεταξύ τους, στη βάση των παρακάτω θεματικών ενοτήτων:

1. Απασχόληση – Εκπαίδευση – Κατάρτιση
2. Κοινωνική Προστασία
3. Ανταγωνιστικότητα
4. Επιχειρηματικότητα - Καινοτομία

Τέλος, τα μέρη συμφωνούν να επενδύσουν πρόταση σύμπραξής τους με τον ΟΑΕΔ με στόχο τη συντονισμένη οργάνωση δράσεων σχετικά με την απασχόληση των νέων (π.χ. μαθητεία, πρακτική άσκηση, εγγύηση για τη νεολαία, νεανική επιχειρηματικότητα κλπ)».

Οι εργατοπατέρες δηλώνουν πλή-

ρη υποταγή στα συμφέροντα των καπιταλιστών, οι οποίοι θα τους δώσουν να γλείψουν κάποιο κοκαλάκι από τα προγράμματα του ΟΑΕΔ, μέσω των οποίων κινεζοποιούνται οι εργασιακές σχέσεις και χρησιμοποιούνται οι άνεργοι ως τζάμπτα εργατικό δυναμικό για τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Σαν πιστό σκυλάκι του κεφαλαίου ο Παναγόπουλος αναφέρεται: «τις θέσεις εργασίας δεν τις γεννούν τα προγράμματα, αλλά οι επενδύσεις και η επιχ

Αποφασίζομεν και διατάσσομεν

Αφού η αξιολόγηση εκπαιδευτικών και σχολικών μονάδων δεν «περιπατάει» με την επίφαση δημοκρατικότητας, το υπουργείο Παιδείας επιστρέφεται τον βούρδουλα.

Μετά την καθολική σχεδόν άρνηση των εκπαιδευτικών να συμμετάσχουν στις διαδικασίες «προετοιμασίας» εφαρμογής της αξιολόγησης, άρνηση που οι εκπαιδευτικοί τη διετράνωσαν με τις μαζικές υπογραφές των κειμένων που κυκλοφόρησαν οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες, με τις αποφάσεις των συλλόγων διδασκόντων να μη συγκροτήσουν τις ομάδες εργασίας που θα «αυτοαξιολογήσουν» το εκπαιδευτικό έργο της σχολικής μονάδας και θα καταρτίσουν σχετικά «σχέδιο δράσης», με τα ηχηρά μηνύματα αντίστασης έξω από το «φρούριο» του υπουργείου Παιδείας, παρεμποδίζοντας τα σεμινάρια «επιμόρφωσης» των «στελεχών» της εκπαίδευσης, ο Αρβανιτόπουλος σήκωσε πλέον το μαστίγιο. Αποκαλύπτοντας για πολλοστή φορά το σκληρό πρόσωπο της αξιολόγησης, που διακαώς θέλει να επιβάλλει η κυβέρνηση, με τις ευλογίες των αφεντικών της τρόικας, προκειμένου να αιγαπτίζει τη δεξαμενή των «μη επαρκών» δημόσιων υπαλλήλων και να νομιμοποιεί τις μαζικές απολύσεις τους.

Την περασμένη Δευτέρα, το υπουργείο Παιδείας, έστειλε νέα εγκύλιο στα σχολεία (εγκύλιος 44375/Γ1/24-3-2014), απαιτώντας από τους διευθυντές να ορίσουν αυτοί, διά της βίας, τις ομάδες εργασίας. Στο καλάθι των αχρήστων πετάχτηκαν οι «δημοκρατικές διαδικασίες», με τις οποίες αποφασίζει -υποτίθεται- ο σύλλογος διδασκόντων και επιστρατεύεται η «υποχρέωση» του διευθυντή του σχολείου, ως γρανάζιο της ενιαίας πυραμίδας διοίκησης της εκπαίδευσης, να υπακούει στις εντολές των ανωτέρων του. Συγκεκριμένα, η νέα εγκύλιος ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση που ο σύλλογος διδασκόντων δεν μπορεί να καταλήξει σε απόφαση συγκρότησης επαρκούς αριθμού ομάδων εργασίας ή συγκε-

κριμένης σύνθεσης ή κατανομής αρμοδιοτήτων (π.χ. τους δεύτερους που θα επεξεργαστεί κάθε ομάδα), τότε ο Διευθυντής του σχολείου, σύμφωνα με το άρθρο 39, παρ. 15, ΦΕΚ 1340/2002, υποχρεούται να ορίσει τον αριθμό, τη σύνθεση και τις συγκεκριμένες αρμοδιότητες κάθε ομάδας».

Ετσι, αναδεικνύονται καθαρά πλέον τρία στοιχεία, που ως τώρα καλύπτονταν πίσω από κατασκευασμένα νεφελώματα, τα οποία συντηρούνταν λόγω του ότι ως τώρα δεν υπήρξε ανάγκη επιβολής τέτοιων αποφάσεων διά της βίας, και τα οποία χρησιμοποιούνταν συνειδητά ως προπέτασμα από τους ρεφορμιστές όλων των αποχρώσεων για να συμμετέχουν, αποκομίζοντας προσωπικά οφέλη -μισθολογικά, υπηρεσιακά, συνταξιοδοτικά-, στο μηχανισμό διοίκησης, είτε ως διευθυντές σχολείων, είτε ως «αιρετοί» εκπρόσωποι των εργαζόμενων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια (για τους «αιρετούς» ήδη έχει αποδειχθεί ο διακοσμητικός τους ρόλος μέσα στα Υπηρεσιακά Συμβούλια, ενώ όπου υπήρξε διαφοροποίηση ως προς την κυβερνητική κατεύθυνση, οι εκλεγμένοι «αιρετοί» των εκπαιδευτικών είτε εκδιώχθηκαν από τις συνεδριάσεις των οργάνων αυτών, είτε υπέστησαν πειθαρχικές διώξεις).

Τα στοιχεία αυτά είναι τα αικόλουθα:

◆ Πρώτον, η πυραμίδα της διοίκησης, από την κορεφή ως τον πάτωτο, φέρει ακεραία την ευθύνη για την επιβολή της κυριάρχης πολιτικής, στο πλαίσιο του αστικού σχολείου, του οποίου τον χαρακτήρα και τους στρατηγικούς στόχους στη διαμόρφωση και την εκπαίδευση της νεολαίας, η αστική τάξη δεν διαπραγματεύεται.

◆ Δεύτερον, οι εκπαιδευτικοί που έχουν ξεκάθαρη ιδεολογική ταξική ποποθέτηση, δεν έχουν κανένα λόγο να συμμετέχουν με οποιοδήποτε τρόπο στο μηχανισμό διοίκησης (διευθυντές αιρετοί) και καλλιέργειας αυταποτών, ότι μπορούν οι εργαζόμενοι να έχουν λόγο και να συνδιαμορφώνουν, άντε ακόμα και να «ελέγχουν», τις εξελίξεις

και τις πολιτικές που επιλέγονται από την άρχουσα τάξη να εφαρμοστούν στην εκπαίδευση (αιρετοί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια). Ισα-ίσα που πρέπει να αγωνίζονται για να αποκαλύπτουν καθημερινά το ρόλο αυτών των δομών, να τοποθετούνται «απέναντί» τους και να μην διαιωνίζουν, με τη συμμετοχή τους σ' αυτές, τις αυταπάτες των εκπαιδευτικών.

◆ Τρίτον, η επίκληση «νομικών» επιχειρημάτων δεν είναι προνομιακό τέρδιο για τους αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς, γιατί η εξουσία έχει πολλά «παραμυθώρια» για να τους βάζει σχετικές τρικλοποδίες. Πρώτη και αδιαφρισθήτη προτεραιότητα πρέπει να αποτελεί ο μαζικός, δυναμικός, επίμονος αγώνας, ενώ οι νομικίστικες διαδικασίες, που προτιμώνται από τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες, μόνο δευτερεύονταν και επικουρικό ρόλο πρέπει να έχουν, για να ενισχύουν απλά τα επιχειρήματα της αντίστασης έναντι των ταλαντεύμενων και φοιτισμένων εργαζόμενων.

Με την ίδια εγκύλιο, το υπουργείο Παιδείας, εκβιάζει τους διευθυντές των σχολείων και τους εκπαιδευτικούς, ορίζοντας καταληκτικές ημερομηνίες: «Οι σχολικές μονάδες καλούνται να έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία συγκρότησης των ομάδων μέχρι 4-4-2014. Στη συνέχεια και μέχρι 31-5-2014, ο σύλλογος διδασκόντων θα πρέπει να συνεδριάσει και αφού λάβει υπόψη του τις εισηγήσεις των ομάδων εργασίας, μέσα από ανοικτό διάλογο, να προβεί στην γενική εκτίμηση της σχολικής μονάδας με την αποτύπωση των 15 δεικτών καθώς επίσης να αποφασίσει για τα σχέδια δράσης που θα υλοποιηθούν το επόμενο έτος».

Η τελική έκθεση αυτοαξιολόγησης θα πρέπει να υποβληθεί μέχρι τέλους του διδακτικού έτους».

Παράλληλα, ο Αρβανιτόπουλος, φροντίζει να στελει τρομοκρατικά μηνύματα για πειθαρχικές διώξεις στους εκπαιδευτικούς εκείνους που θα συνεχίσουν να αντιστέκονται και να μην υπακούουν και για χαρακτηρισμό ολό-

κληρων σχολικών μονάδων ως «απειθαρχών», με προφανείς επιπτώσεις στην κατηγοριοποίησή τους έτσι και εφαρμοστεί η αξιολόγηση: «Οι Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης σε συνεργασία με τις αντίστοιχες Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, καλούνται μέχρι 11-4-2014 να αποστελούν στον Διευθυντή του Γραφείου Υπουργού πίνακα με τα σχολεία στα οποία τυχόν δεν έχει ολοκληρωθεί η συγκρότηση των ομάδων εργασίας».

Την ίδια στιγμή με την αποστολή της παραπάνω τρομοκρατικής εγκύλιου, το υπουργείο Παιδείας, αφήνει να διαρρέουν «πληροφορίες», μέσω των εντύπων του πάντα πρόθυμου αμφοτελού Συγκρότιματος, ότι στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών σχεδιάζεται να συμμετέχουν και οι γονείς των μαθητών.

Η «ειδήση» δεν είναι καινούργια. Προβλέπεται στο κακόφημο ΠΔ 152/2013, το οποίο θεσμοθετεί τον τρόπο και τα κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 3, παράγραφος 10, του ΠΔ, όπου ορίζονται τα ανά Κατηγορία κριτήρια αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, στη μεν Κατηγορία I-Εκπαιδευτικό περιβάλλον (με συντελεστή βαρύτητας 0,75) περιλαμβάνονται ως κριτήριο «οι Διαπροσωπικές σχέσεις και προσδοκίες», στη δε Κατηγορία IV-Υπηρεσιακή συνέπεια και επάρκεια (με συντελεστή βαρύτητας 1,50) αναφέρεται το κριτήριο «Επικοινωνία και συνεργασία με γονείς και φορείς».

Το υπουργείο Παιδείας, όμως, τώρα αφήνει σκόπιμα να αναδειχτεί ως ζήτημα για να εντείνει την τρομοκρατία και τις απειλές εναντίον των απειθαρχών εκπαιδευτικών, αφού όλοι έχουμε πώς μπορεί να χρησιμοποιηθεί αυτή η πτυχή της αξιολόγησης από την εξουσία, ποντάροντας στη χαμηλή έως ανύπαρκτη ταξική συνείδηση της εργαζόμενης κοινωνίας, στον φασιστικής επινόησης «κοινωνικό αυτοματισμό» και στην ανυπαρξία γνώσης ή και στις αυταπάτες των γονιών για το χαρακτήρα του σχολείου και το

βαθμό συμμετοχής των εκπαιδευτικών σ' αυτόν.

Μάλιστα, σύμφωνα με καταγγελία του Συλλόγου ΠΕ «Αλέξανδρος Δελμούζος», έχει αρχίσει να αποστέλλεται «προς τους γονείς από σχολικές μονάδες της Β/θμιας εκπαίδευσης» το πρώτο ερωτηματολόγιο, «όπως προκύπτει από τις επίσημες προτάσεις των αξιολογητών (<http://aee.iep.edu.gr/methodology-tools>)».

Ιδού χαρακτηριστικές ερωτήσεις, που θα εκμειώσουν και αντίστοιχες απαντήσεις, στο πλαίσιο των αυταπάτων, προκαταλήψεων, αλλά και πιθανών προστριβών, ενωντίον των εκπαιδευτικών, που επισημάνουμε παραπάνω:

◆ Στην ερώτηση «σημειώστε τους λόγους για τους οποίους δυσκολεύετε να επισκέπτεστε το σχολείο» υπάρχει σημείο που αναφέρεται «δεν είμαι ευχαριστημένος από τη συγκρότηση των μαθητών».

◆ «Θεωρείτε ότι η εκπαίδευση του παιδιού σας στο σχολείο είναι επαρκής;».

◆ «Πάσσες από τις απόψεις και κρίσεις του δασκάλου για το παιδί σας είναι κατά τη γνώμη σας σωστές;».

◆ «Μπορείτε να πείτε ελεύθερα στο δάσκαλο τη γνώμη σας για τη συμπεριφορά τ

■ Δασαμάρι

Παλεύουν να σώσουν το δάσος από τα κοράκια

Κάτοικοι της ευρύτερης περιοχής Πικερμίου, Ραφήνας συγκεντρώνουν υπογραφές για να σώσουν το Δασαμάρι, ένα κομμάτι δάσους στα βόρεια του Πικερμίου, που έχει μπει στο στόχαιστρο «κορακιών» για τοπικότοπο ήση. Το κείμενό τους, με 114 υπογραφές (η συλλογή υπογραφών συνεχίζεται) διαβάστηκε στη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Ραφήνας-Πικερμίου στις 20 Μάρτη και κατατέθηκε στο Δήμο. Το παραθέτουμε ολόκληρο, γιατί περιγράφει με πληρότητα ένα ακόμη υπό εικόναψη περιβαλλοντικό έγκλημα.

Στην πολύχρονη αρθρογραφία μας έχουμε ασχοληθεί με πολλά τέτοια σκάνδαλα. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις βρίσκονται μόνιμα στο στόχαιστρο καταπατητών και καπιταλιστών, που προσπαθούν να τα «αξιοποιήσουν». Από οικοπεδοποίηση και κατασκευή βιλών, μέχρι την κατασκευή ξενοδοχειακών μονάδων, ακόμη και πετρελαϊκών εγκαταστάσεων. Όλα αυτά τα κοράκια έχουν στο πλευρό τους τις κυβερνήσεις και μόνο η παρέμβαση περιβαλλοντικά ευαισθητών ανθρώπων μπορεί να σώσει δι, τι απέμεινε από την αντιδασική τους μανία. Ως εφημερίδα θα είμαστε πάντοτε στο πλευρό τους.

«Προς το δημοτικό συμβούλιο Ραφήνας-Πικερμίου τον Δήμαρχο Ραφήνας-Πικερμίου τον Πρόεδρο του δημοτικού συμβουλίου Ραφήνας-Πικερμίου

Οι καμένες δασικές εκτάσεις στο Δασαμάρι, στα βόρεια του Πικερμίου, απειλούνται εκ νέου, αυτή τη φορά από μεγάλα επιχειρηματικά συμφέροντα που επιδιώκουν την οικοπεδοποίησή τους, σύμφωνα με HYPERLINK "http://dasamarisos.blogspot.gr/2014/02/blog-post_28.html" καταγγελία στο δημοτικό συμβούλιο Ραφήνας-Πικερμίου στις 27/2/2014. Συμπληρωματικά στοιχεία δείχνουν ότι ήδη έχει κλείσει μια πρώτη συμφωνία μεταξύ του επιχειρηματικού ομίλου Apollo Capital Group και Κινέζικων (κρατικών) επειρεών για την οικοπεδοποίηση και τοπικότοπο ήση μέρους της δασικής γης [International New York Times, 30/12/2013, σελ. 15].

Ως κάτοικοι της περιοχής είμαστε αποφασισμένοι να προασπίσουμε ό,τι απόμεινε από τη μεγάλη δασική έκταση που από παλιά ονομαζόταν Δασαμάρι λόγω και του ομώνυμου ρέματος [χάρτης ΓΥΣ, 1988]. Γνωρίζουμε ότι το δάσος που υπήρχε εκεί πριν 40 χρόνια έχει καεί τρείς φορές (1995, 1998, 2009) και έχει συρρικνωθεί από την οικοπεδοποίηση μεγάλου μέρους του.

Σήμερα ό,τι έχει απομείνει άχτιστο είναι η καμένη δασική έκταση, περίπου 3500 στρ., μεταξύ Ντραφίου και Διώνης-Αιολίδας.

Η εν λόγω έκταση, όπως

φαίνεται και στους δασικούς χάρτες [φύλλα 115986, 115987, 115996 Διευθ. Δασών Ανατ. Αττικής], χαρακτηρίστηκε ως "δάσος και δασική" από το Δασαρχείο Πεντέλης [πράξη 2532/1980] και κηρύχθηκε αναδασωτέα μετά τις πυρκαγιές του 1995 [ΦΕΚ 749Δ/2-10-1995] και του 2009 [ΦΕΚ 35Δ/3-2-2010].

Η έκταση αυτή περιβάλλεται από τα ρέματα Δασαμάρι και Βαλανάρη (Βαθύρεμα, Λυκόρεμα) που χαρακτηρίζονται "ιδιαίτερου περιβαλλοντικού ενδιαφέροντος" [ΦΕΚ 281Δ/23-3-1993].

Στην περιβαλλοντική βάση δεδομένων Οικοσκόπιο (WWF) το Δασαμάρι χαρακτηρίζεται ως βιότοπος CORINE με "μεταβατικές δασώδεις και θαμνώδεις εκτάσεις". Ομοίως χαρακτηρίζεται και στη βάση δεδομένων για την ελληνική φύση Φιλόπτης (ΕΜΠ), όπου δηλώνε-

σχέδια των λίγων και να προστατέψει το δασικό χαρακτήρα της περιοχής Δασαμάρι προς δρέλος του κοινωνικού συνόλου. Να εκδώσει απόφαση που να δηλώνεται ο δασικός χαρακτήρας της απειλούμενης περιοχής, και το παρόντομο κάθε ενέργειας που επιδιώκει την μεταβολή του. Να προχωρήσει σε συγκεκριμένες και συντονισμένες ενέργειες με τους αντιστοχους θεορητικούς φορείς (Δασαρχείο, Διεύθυνση Δασών, Κτηματολόγιο), καθώς και στις νομικές διοικησίες για την προστασία των δασικών εκτάσεων στο Δασαμάρι.

Οι κάτοικοι θελούμε και μπορούμε αυτή η γωνιά του Πεντελικού βουνού που αναγεννάται να ξαναγίνει ένα ζωντανό δασικό οικούστημα, ένας πνεύμονας ζωής για όλους.

17-3-2014
(Ακολουθούν 114 υπογραφές κατοίκων).

O tempora o mores!

«Μέχρι σήμερα, συνηθίσαμε να νομίζουμε το Αγιον Ορος για την πρότυπη Χριστιανική Πολιτεία, που τα μίση, οι ανθρώπινες κακίες, τα πάθη έχουν θαφτεί και στη θέση τους φυτρώσανε η γαλήνη, η αδελφοσύνη κι η ανυπερβολή σαγάπη...»

Μέσα σε κείνα τα τειχιά βρίσκονται οι άρρωστοι που πάσχουν από τη λέπτρα της ψυχής, οι υποψήφιοι... άγιοι. Ελάτε να τους γνωρίσουμε. Όρα είναι πια να πάψει ο άνθρωπος να γονατίζει μπροστά σε νοσογόνα μικρόβια παρασιτικά και να σκύβει το κεφάλι κάτω από το ζυγό βάρβαρων τυχοδιωκτών.

Μέσα στα 20 μοναστήρια του Αθω, θα βρούμε: εμπόρους ναρκωτικών, εμπόρους κι αγοραστές της... ανδρικής σάρκας, σχολεία του αλκοολισμού και συστηματικά εκπαιδευτήρια μισανθρωπίας κι αληθιοεξοντωμού. Κι ακόμα σπείρες απατεώνων που τις επιτυχίες τους θα ζηλεύανε κι οι πιο μοντέρνοι διεθνείς τύποι του είδους των.

Στα όμορφα γαλάζια ακρογιάλια του ακρωτηρίου του Αθω, που μονάχα αυτά είδανε οι ποιητές κι οι δημοσιογράφοι, θα δούμε εμείς "υπ' ατμόν" τα "πλωτά πορνεία" του Αγ. Ορους. Άλλα εκεί θα συναντήσουμε και πατέρα που τραβά το παιδάκι του 12 και 13 χρονών, να τριγυρίζει τα κελιά να το παζαρεύει με τους ασκητές, ή να το νοικάζει για μια ή για περισσότερες βραδιές, αναλόγως "της ποιότητος", γιατί αυτοί τον μάθανε να πιστεύει "πως όλα είναι θηθικά και τίμια".

Είναι ανάγκη, για να τα δούμε όλ' αυτά, να χρησιμοποιήσουμε κι εμείς μια μάσκα. Εγώ μεταχειρίστηκα με ικανοποιητικά αποτελέσματα τη μάσκα της ηλιθιότητας. Τριγύριζα μ' αυτήν οκτώ μήνες σ' όλες τις Μονές, τις Σκήτες, τα Ησυχαστήρια, τα Μεθυστήρια, χωρίς να φοβίζω κανένα και να τον ανογκάζω να μου κλείνει την πόρτα. Αντίθετα είχα όλη την ελευθερία. Τους υπηρετούσα. Ετσι πρέπει να επισκεφτεί κανένας το παζάρι αυτό της σάρκας, των ναρκωτικών, το σκολείο της ανομίας, για να το γνωρίσει. Οχι με επιστροφή "ένδυμα" κι σπουδαίο όνομα. Γιατί στη δεύτερη αυτή περίπτωση, θα δει μόνο χαμόγελα, υποκλίσεις, προσευχόμενους και... άγια λείψανα. Δε θα μάθει τι σημαίνει η λέξη "διωχτικά", τι είναι το "μνήμα του πλούσιου". Δε θα δει τον άγιο Παντελεήμονα να μαστιγώνει τους αμαρτωλούς με βρεμένο σκοινί το χειμώνα, ούτε θα μάθει πώς πεθαίνει ο φθιστικός εργάτης, πάνω στη δουλειά, που εργάζεται για 8 δραχμές μεροκάματος.

Κι όταν κανένας αντιληφτεί όλ' αυτά τα... μικροπραματάκια, θα πρέπει να σκεφτεί αν είναι θηθικό να ζητούμε τη γνώμη των εκπροσώπων του Θεού "γράφε των παιδεραστών και των λαθρεμπόρων" για τη ρύθμιση της κοινωνικής μας ζωής, ή τη συμβολή τους για τη σύνταξη του... αστικού κώδικα μιας πολιτομένης κοινωνίας...

Οι εντυπώσεις τουές απ' την "αγιορείτικη Γη" είναι γραμμένες απ' τά 1931. Προορίζονται για τις εφημερίδες. Γιατί τίποτ' άλλο δεν είναι παρά ένα σκέτο δημοσιογραφικό ρεπορτάζ. Τη δίνω αυτή την πληροφορία για να μη νομιστεί πως προσπάθω να κάνω τέχνη. Μια φωτογραφία απλώς είναι, από ένα μέτριο φωτογράφο, μιας Μεσαιωνικής Γωνιάς, που σώζεται στις μέρες μας. Δε θα πυπωνότανε σε βιβλίο, αν δε λάβαινα από τις εφημερίδες που 'δωκα το υλικό αυτό, την απάντηση πως "Δεν έχουμε σκοπό να κλείσουμε για τους καλογέρους..."

Μα εγώ δεν έχω σκοπό να σωπάσω για το λεπροκομείο της ψυχής, που σκεπάζεται με την ονομασία "Άγ. Ορος".

Θέμος Κορνάρος
Οι άγιοι δήχως μάσκα (1931)

«Το Αγιον Ορος, χώρος απόλυτης γαλήνης, μακριά από τις πιεστικές ανάγκες ή τα ανούσια της καθημερινότητας αποτελεί το κατεξοχήν πνευματικό περιβάλλον που ευνοεί την περιουσιαλογίη, την βαθιά αυτοκριτική, μια αποστασιοποιημένη στάθμιση των πραγμάτων. Δέχεται στους κόλπους του κάθε προσκυνητή με πολύ απλότητα αφήνοντας κατά μέρος τις αμαρτίες, τα λάθη και τα ανθρώπωνα πάθη. Η ελπίδα όμως δεν αποτελεί μια αυτοματοποιημένη κατάσταση. Πηγάζει από την εωτερική ισορροπία, από την πνευματική έγρηγορση... κυρίως από τη δοκιμασία. Ο, τιδήποτε συμβάλλει σε ουτά, συνιστά πηγή ελπίδας και πίστης στον άνθρωπο και τις δυνατότητές του...»

Φρονώ ότι αποτελεί ένα σταθερό σημείο πνευματικής αναφοράς για κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο, υπό την έννοια ότι σε φέρνει αντιμέτωπο - και συνάμα σε καθοδηγεί - με τα πάγια υπαρξιακά ερωτήματα που μας έχουν απασχολήσει από αρχαιοτάτων χρόνων σχετικά με τη φύση του ανθρώπου, το σκοτό της ζωής, το θάνατο... Και αυτή η προσφορά του Ορού είναι αναντικατάστατη...

Το Ορος αποτελεί εξάλλου από μόνο τ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοι! Οχι πια στα τέσσερα.

Ηταν σαν σήμερα (29 Μαρτίου) του 1968 όταν ο δικτάτορας Γεώργιος Παπαδόπουλος, μιλώντας στη Θεοσαλονίκη, χρησιμοποίησε για πρώτη φορά το σύνθημα «Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών», συνοδεύοντά το με διαγραφή αγροτικών χρεών. Φυσικά δεν δα σχολιάσουμε τίποτε από το τρίπτυχο, απλά το αναφέρουμε για τους λάτρεις της Ιστορίας, των δρησκευτικών και της γεωγραφίας...

Κάτι άλλο που επίσης δεν δα σχολιάσουμε αλλά άξιζει να καταδέσουμε στη σήμη για συλλεκτικούς λόγους, είναι η δήλωση του Κάρολου Παπούλια προς τους στρατιωτικούς «ο λαός σας αγαπά, δεν είστε από τζάκι»...

«Θυσίασε τον εαυτό σου για κάθε ηλίθια ιδέα, για τη σημαία, για ένα κομμάτι ύφασμα. Θυσίασε τον εαυτό σου για το έθνος, που είναι απλώς κάτι φανταστικό, επειδή η γη δεν είναι πουδενά χωρισμένη σε έδην. Είναι η πονηριά των πολιτικών που χωρίζει τη γη πάνω στο χάρτη. Θυσίασει για γραμμές που είναι ζωγραφισμένες πάνω στο χάρτη!» (Osho).

Δεν αντέχει σε καμία σοβαρή κριτική η εκλογική διαδικασία του Σωματείου Οικοδόμων Ξάνθης, που ολοκληρώθηκε την περασμένη Κυριακή. Με την οικοδομή απολύτως (όταν λέμε «απολύτως» είναι απόλυτα απόλυτο) νεκρή στην επαρχιακή πόλη, με τους εργάτες (κυρίως της μειονότητας) να μεταναστεύουν αγελδόν στα ευρωπαϊκά κάτεργα βαρέων επαγγελμάτων και με τις οικογένειες τσακισμένες και ουσιαστικά διαλυμένες, τα συμβαίνοντα ήρθαν ως φυσιολογικό επακόλουθο: μόνο 334 από τα 4.043 μέλη (αποχή πάνω από 90%) προσήλθαν στις κάλπες στο πενδήμερο που διήρκεσε η ψηφοφορία! Το αστέο με τη διαδικασία (η οποία ξεκίνησε την Τετάρτη και ολοκληρώθηκε την Κυριακή στο Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ξάνθης), είναι ότι με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου επιλέχθηκε γι' αυτή ο συγκεκριμένος χώρος, «λόγω του μεγάλου αριθμού των μελών!» Το ακόμη πιο αστέο είναι οι πανηγυρισμοί του τοπικού ΣυΡίζΑ, που μέσα σε ένα εικοσάμερο από τη δημιουργία συνδικαλιστικής παράταξης στον κλάδο, κατάφερε να πάρει το 45% των ψήφων (το 45% του 8% που ψήφισε δηλαδή...). Για την ιστορία, οι «εκλογές» μεταξύ των δύο υποψηφίων με το επώνυμο Κεχαγιά, ανέδειξαν πρώτη δύναμη την Αγωνιστική Συνδικαλιστική Κίνηση Οικοδόμων (Σαλή Κεχαγιά) που στηρίχθηκε από τις ακραιφνείς μνημονιακές δυνάμεις (Νέα Δημοκρατία και ΠαΣοΚ) με 182 ψήφους. Οι υπόλοιπες ψήφοι πλην μιας (151) πήγαν στην «Αυτόνομη Κίνηση Ριζοσπαστικής Αριστεράς» (Τζεμίλ Κεχαγιά) που -όπως προείπαμε- πρόσκειται στον ΣυΡίζΑ.

«Καλά πια καταλαβαίνεις πως αυτή είναι η αξία του ανθρώπου: να ζητάει και να ξέρει πως ζητάει το αδύνατο και να είναι σίγουρος πως θα το φτάσει, γιατί ξέρει πως αν λιποψυχήσει, αν δεν ακούσει τι του κανοναρχάει η λογική, μα κρατάει με τα δόντια την ψυχή του και εξακολουθεί με πίστη, με πείσμα να κυνηγάει το αδύνατο, τότε θα γίνει το δάμα, που ποτέ ο αφτέρουσος κοινός νους δε θα μπορούσε να μαντέψει: Το αδύνατο γίνεται δυνατό» (Νίκος Καζαντζάκης).

Οταν έχουμε δηλώσεις Πάγκαλου, η σήμη παραμερίζει κάθε προγραμματισμένη ή μη αναφορά και ασχολείται πρώτα με αυτές. Ο μέγιστος το δέμας λοιπόν, εξέφρασε «την πεποίθησή του ότι η κυβέρνηση Σαμαρά είναι απαραίτητη για τη χώρα μέχρι τη λήξη της τετραετίας και τη διενέργεια των ερχόμενων εκλογών». Η ακριβής δήλωση: «Πιστεύω ότι αυτή η κυβέρνηση είναι απαραίτητη μέχρι τις εκλογές, στη λήξη της τετραετίας και γι' αυτό υποστηρίζω τον κ. Σαμαρά, παρόλο που έχω πολλές επιφυλάξεις αν όλα ούσα κάνει ο κ. Σαμαράς είναι αυτά που θα μου δημιουργύσουν ένα αίσθημα ενεργού αλληλεγγύης. Η αλληλεγγύη είναι καταναγκασμένη και προέρχεται από το γεγονός ότι πρέπει να ρυθμίσουμε το δέμα του χρέους τώρα». Μετά από αυτό, πέρασε -παραδοσιακά- στο αγαπημένο του στορ των επιδέσσεων και του γιγαντιαίου σλάλομ εκφράσεων και ύβρεων. Χωρίς να καλοσκεφτεί τι λέει για το παρελθόν του μέσα από όλα αυτά: «Ολη η σασιόύρα του ΠαΣοΚ, συνδικαλιστική, ακαδημαική και λοιπά, είναι τώρα στον ΣυΡίζΑ. Δεν υπάρχει ρουφίανος, δεν υπάρχει φάλος, δεν υπάρχει ρουσφετολόγος να μην έχει περάσει στον ΣυΡίζΑ, όλοι εκεί είναι».

«Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι όλοι υποτιμούμε τον αριθμό των βλακών ανάμεσά μας, αφού το κρίσιμο ποσοστό που όλοι γνωρίζουμε ότι υφίσταται σε κάθε τυχαία πληθυσμιακή ομάδα, παραμένει ως σήμερα απροσδιόριστο. Σύμφωνα με την καμπύλη του Gauss η οποία χρησιμοποιείται για την ανίχνευση διάφορων χαρακτηριστικών ενός πληθυσμού, έχουμε το λιγότερο ένα ποσοστό 25% βλακών, 25% έξυπνων και 50% μέσης νοημοσύνης. Ο ένας στους τέσσερις είναι βλάκας...» (Διονύσης Χαριτόπουλος - «Έγχειριδιο βλακείας»).

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Διοικητής ΙΚΑ

Με λερωμένη τη φωλιά του

Είναι δυνατόν ο διοικητής του ΙΚΑ να καλείται να καταθέσει ως ύποπτος για σοβαρή ποινική υπόθεση, την οποία χειρίζεται ο Εισαγγελέας Διαφθοράς και όχι μόνο να παραμένει στη θέση του, αλλά και να κρατάει κρυφό το γεγονός; Κι όταν αποκαλύπτεται το γεγονός, να εκδιδει δυο διαφορετικές ανακοινώσεις, με δυο διαφορετικές εκδοχές της εμπλοκής του στην υπόθεση; Και η κυβέρνηση να τον καλύπτει απόλυτα αφήνοντάς τον στη θέση του;

Και όμως είναι. Κι αν δεν υπήρχαν δημοσιεύματα, ίσως να μη μαθαίναμε ποτέ ότι ο διοικητής του ΙΚΑ Ροβέρτος Σπυρόπουλος έχει καταθέσει ήδη ανωμοτί (ως ύποπτος δηλαδή) για υπόθεση απόστασης σε βαθμό κακουργήματος.

Την περασμένη Δευτέρα, αμέσως μετά το πρώτο δημοσίευμα, ο Ρ. Σπυρόπουλος εξέδωσε Δελτίο Τύπου, στο οποίο ισχυρίζοταν ότι «το θέμα της σχετικής έρευνας της αρμόδιας Εισαγγελικής αρχής αφορά την παροχή, εκ μέρους μου, ολογήμερης ασφαλιστικής ενημερότητας σε εταιρεία της Βορείου Ελλάδος προκειμένου να εξοφληθεί τμήμα δεδουλευμένων αποδοχών που οφείλονταν στους εργαζόμενους αυτής της επιχείρησης».

Μερικές ώρες αργότερα, εξέδωσε «ορ-

θή επανακοινοποίηση» του Δελτίου Τύπου, στην οποία ισχυρίζοταν ότι «το θέμα της σχετικής έρευνας της αρμόδιας Εισαγγελικής αρχής αφορά την ολογήμερη άρση του μέτρου της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου, που αφορούσε τραπεζικού λογαριασμού εταιρείας της Βορείου Ελλάδος. Η άρση του μέτρου έγινε προκειμένου να εξοφληθεί τμήμα δεδουλευμένων αποδοχών που οφείλονταν στους εργαζόμενους αυτής της επιχείρησης».

Η απόσταση ανάμεσα στους δύο ισχυρισμούς είναι τεράστια. Την πρώτη φορά ο Σπυρόπουλος ισχυρίστηκε ότι δέωσε σε μια επιχείρηση ασφαλιστική ενημερότητα, για να μπορέσει να πληρώσει στους εργαζόμενους κάποια από τα δεδουλευμένα τους. Δεν χρειάζοταν κανείς ειδικές γνώσεις για να καταλάβει πως ο Σπυρόπουλος έλεγε ψέματα. Ασφαλιστική ενημερότητα χρειάζεται κάποιος για να πληρωθεί από το δημόσιο, όχι για να πληρώσει τους εργαζόμενους. Τη δεύτερη φορά πήγε πιο κοντά στην αλήθεια. Εκείνο που έκανε ήταν να άρει την κατάσχεση, βάσει της οποίας είχε μπλοκαριστεί ο λογαριασμός μιας εταιρίας (η οποία προφανώς έχει χρεώσει το ΙΚΑ), για να ξεμπλοκαριστεί ο λογαριασμός και να πληρώσει ο καπιταλιστής δεδουλευ-

μένα στους εργαζόμενους!

Και πώς μπορούσε να ελέγχει το ΙΚΑ ότι ο καπιταλιστής, με ξεμπλοκαρισμένο το λογαριασμό του, θα έπαιρνε λεφτά μόνο για να πληρώσει τους εργαζόμενους και όχι για να αδειάσει το λογαριασμό του και το ΙΚΑ να μείνει με τα φέσια στο χέρι, χωρίς τη δυνατότητα να πάρει μερικά από το συγκεκριμένο λογαριασμό; Φυσικά και δεν μπορούσε να ελέγχει τι θα έκανε ο καπιταλιστής με τον ξεμπλοκαρισμένο πλέον λογαριασμό του. Και εν πάσῃ περιπτώσει, ποιος είναι ο Σπυρόπουλος για ν' αποφασίζει σαν δικτάτορας να ξεμπλοκάρει το λογαριασμό ενός απατεώνα καπιταλιστή «για καλό σκοπό»; Άλλωστε, το γεγονός ότι είπε ψέματα στο πρώτο Δελτίο Τύπου δείχνει ότι έχει λερωμένη τη φωλιά του.

«Με το απαντητικό μου υπόμνημα προς την Εισαγγελία, αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη αυτής της διοικητικής πράξης και είμαι βέβαιος ότι η πράξη μου αυτή θα ερμηνευθεί ανάλογα από την αρμόδια Εισαγγελική αρχή», αναφέρει στο Δελτίο Τύπου (και στις δύο εκδόσεις του). Προφανώς, έχει πάρει τις εγγυήσεις του από τη συγκυβέρνηση και θεωρεί ότι η υπόθεση θα κουκουλωθεί και ο ίδιος θα παραμείνει στη θέση του, παρά τη σκανδαλώδη συμπεριφορά του.

Κανένας φαντάρος δεν υποχρεούται να υπηρετήσει στην Κύπρο

Tο υπουργείο Εθνικής Αμυνας, μέσω του στρατιωτικού μηχανισμού, εξακολουθεί να εκβιάζει νεοσύλλεκτους με στόχο να δεχτούν να υπηρετήσουν στην Κύπρο. Οι καταγγελίες στην εφημερίδα μας έφτασαν αυτή τη φορά από το Κ

■ Ενάντια στα κολαστήρια <<τύπου Γ>>

Ξεσηκώνονται οι κρατούμενοι

Εκαποντάδες κρατούμενοι Εσε πολλές φυλακές της χώρας (1.500 από τον Κορυδαλλό, 120 από τη Χαλκίδα, το σύνολο από την Αλικαρνασσό) έχουν υπογράψει κείμενο, το οποίο απέστειλαν στο υπουργείο Δικαιοσύνης, ζητώντας να μη θεσπιστούν τα κολαστήρια «τύπου Γ», που προβλέπει νομοσχέδιο που έχει δώσει σε «διαβούλευση» ο υπουργός Δικαιοσύνης Χ. Αθανασίου. Πρόκειται για το κείμενο που με προβοκατόρικο τρόπο προσπάθησαν να «φορτώσουν» σε γνωστό δικηγορικό γραφείο, ενώ επρόκειτο για κείμενο των κρατουμένων, το οποίο το δικηγορικό γραφείο απέλας έστειλε με το fax του σε γραμματείες φυλακών, για να λάβουν γνώση κρατούμενοι.

Παράλληλα, σε Κορυδαλλό (ανδρικές και γυναικείες), Δομοκό, Κέρκυρα και Αλικαρνασσό οι κρατούμενοι κατέβηκαν από τη Δευτέρα σε στάση, αρνούμενοι να μπουν στα κελιά τους το μεσημέρι.

«Αυτές τις μέρες τίθεται σε δημόσια διαβούλευση το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για τις Φυλακές Υψητής Ασφαλείας και το κόψιμο των αδειών.

Ηδη έχουν δοθεί στην δημοσότητα τα πρώτα νέα μέτρα του νομοσχεδίου.

1) Ειδική κατηγοριοποίηση των κρατουμένων σε 3 τύπους (Α, Β, Γ). Στην ειδική κατηγορία τύπου Γ θα ανήκουν όλοι οι φυλακισμένοι που κατηγορούνται για ληστεία ή εκβίαση, στα πλαίσια της εγκληματικής οργάνωσης, οι πολιτικοί κρατούμενοι, όσοι χαρακτηρίζονται επικίνδυνοι και έχουν καταδικαστεί από 10 χρόνια κάθειρξη μέχρι και ισόβια και όσοι στασιάζουν στις φυλακές.

2) Οι κρατούμενοι τύπου Γ στερούνται το δικαίωμα για άδεια και περιορίζονται τα επισκεπτήρια και η τηλεφωνική επικοινωνία τους με τα συγγενικά τους πρόσωπα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Κολαστήρια "τύπου Γ" για επαναστάτες και "απείθαρχους" κρατούμενους

Παρασκευή 4/4, στις 20.00

Συμμετέχουν οι δικηγόροι
Αννη Παπαρρούσου
και
Δημήτρης Κατσαρής

Παρεμβάσεις από πολιτικούς κρατούμενους

Αγαθούπολεως 65
& Αχαρνών
www.eksegersi.gr

3) Θα διαμορφωθούν ειδικά κελιά τύπου Γ (όχι μόνο στο Δομοκό αλλά και σε άλλες φυλακές) με σκοπό την απομόνωση των κρατουμένων.

4) Η αστυνομία αποκτά μόνιμη θέση μέσα στις φυλακές (έλεγχος κελιών, μεταφορά κρατουμένων στο εσωτερικό της φυλακής κ.ά.) με απόρρητες αρμοδιότητες και εξουσίες που δεν αναγράφονται

ούτε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση ετοιμάζει την Ελληνική εκδοχή του Γκουαντάναμο. Σε ένα δικαστικό σύστημα που

η αρχή της αναλογικότητας έχει κουρελιαστεί και επιβάλλονται εξοντωτικές ποινές, η Ελλάδα διεκδίκει ήδη την πρωτιά στις πολυετείς καθειρξεις και τα ισόβια.

Οι άδειες και οι αναστολές είναι το μοναδικό μέτρο που προσπαθεί να ισορροπήσει αυτήν την νομική εξόντωση. Τώρα με κόψιμο των αδειών στην πλειοψηφία των κρατουμένων (καθώς ο καθένας μας μπορεί να θεωρηθεί "επικίνδυνος" και να ονομαστεί κρατούμενος τύπου Γ) το σύστημα δημιουργεί ανθρώπους δίχως ελπίδα. Ετσι οι φυλακές γίνονται εργοστάσιο αναπαραγωγής του εγκλήματος καθώς ο κρατούμενος δεν έχει τίποτε να χάσει γιατί τα έχει χάσει όλα. Ο κατ' επίφαση σωφρονισμός τους γίνεται μια εκδικητική τιμωρία. Παράλληλα, με τις συνεχείς εφόδους των ΕΚΑΜ, οι φυλακές γίνονται πεδίο εξάσκησης της αστυνομικής βίας και αυθαιρεσίας. Επίσης γίνεται πλέον απόλυτη η εξουσία του εισαγγελέα της φυλακής που ούτε καν γνωρίζει τους κρατουμένους, οι οποίοι γι' αυτόν δεν είναι τίποτε άλλο παρά αριθμημένος φάκελος ξεχασμένος στο συρτάρι του γραφείου του.

Οι κρατούμενοι σε όλες τις φυλακές ενώνουμε την φωνή μας και διεκδικούμε τα δικαιώματα και την αξιοπρέπειά μας.

Απαιτούμε να αποσυρθεί το νέο φασιστικό νομοσχέδιο για την λειτουργία μιας φυλακής μέσα στη φυλακή. Ενα

4η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

■ 36η συνεδρίαση

Τετάρτη 26.3.14

Στη σημερινή συνεδρίαση είχαν κληθεί 20 μάρτυρες του κατηγορητηρίου και εμφανίστηκαν 14, ενώ δύο από τους απόντες έστειλαν βεβαιώσεις κωλύματος. Θα είχαμε μια ακόμη συνεδρίαση ρουτίνας, αν δεν κατέθεται δύο μετανάστες, εργάστες καθαρίστητος που δούλευαν στη Διεύθυνση Αλλοδαπών στην Π. Ράλλη (σε εργολάβο καθαρίστητας, τα γνωστά δουλεμπορικά γραφεία). Στην Π. Ράλλη η ΣΠΦ είχε βάλει βόμβα για να κατηγγελεί το διαρκές έγκλημα σε βάρος των μεταναστών που συντελείται στη Διεύθυνση Αλλοδαπών.

Η πρώτη μάρτυρας, μετά από επανειλημμένες ερωτήσεις συνηγόρων αν είδε να κακομεταχειρίζονται οι αστυνομικοί μετανάστες, παραδέχτηκε ότι είδε τέτοια γεγονότα σε βάρος μεταναστών και συμπλήρωσε ότι κι αυτή ως μετανάστρια αντιμετωπίζει προβλήματα από τους αστυνομικούς. Ο δεύτερος μάρτυρας είχε καταθέσει στον ανακριτή, προφανώς μετά από πίεση και χωρίς να εφαρμοστεί η βιομετρική μέθοδος, ότι ο ένας που είδε να απομακρύνεται μοιάζει με κάποιον στις φωτογραφίες που του έδειξε ο ανακριτής, αλλά δεν είναι σίγουρος! Εννοείται ότι του επιδείχτηκαν μόνο φωτογραφίες μελών της ΣΠΦ, γεγονός που πα-

ραδέχτηκε και ο πρόεδρος του τρομοδικείου Γ. Μιχολίας.

Ο μάρτυρας απ' όλο το στήσιμό του φαινόταν ότι ήταν τρομοκρατημένος κι αυτό ήταν γενική διαπίστωση. Ο Χρ. Τσάκαλος επεσήμανε στον πρόεδρο, ότι δόλη η στάση του μάρτυρα πιστοποιεί τον φόβο του και του ανέφερε συγκεκριμένα περιστατικά που προηγήθηκαν της δικής του παρέμβασης. Επειδή ο μάρτυρας δήλωσε ότι δεν αναγνώρισε κανέναν, ο πρόεδρος του θύμισε ότι στον ανακριτή αναγνώρισε κάποιον, επιδιώκοντας προφανώς να κάνει το ίδιο και στο ακροστήριο, με στόχο να δέσει την κατηγορία. Ο μάρτυρας επέμεινε ότι στον ανακριτή είπε μεν ότι μοιάζει, αλλά ταυτόχρονα συμπλήρωσε ότι δεν είναι σίγουρος. Ο πρόεδρος επέμεινε και λέγοντάς του ότι αυτός που αναγνώρισε στον ανακριτή είναι οι αστυνομίες σ' αυτούς που κάθονται πίσω τους ως κατηγορούμενοι (!), του ζήτησε να γρύσει και να δει ποιος είναι. Την πρώτη φορά που γύρισε ο μάρτυρας δήλωσε ότι δεν αναγνώρισε κανένα από τους παριστάμενους. Ο πρόεδρος επέμεινε να δει ξανά τους κατηγορούμενους και αυτή τη φορά έδειξε τον Δ. Πολίτη, που όμως δεν ήταν αυτός που «αναγνώρισε» στον ανακριτή! Ο πρόεδρος έβαλε το μάρτυρα να δει τις φωτογραφίες που του έδειξαν στον ανακριτή. Συνήγορος παρενέβη και επεισήμανε στον πρόεδρο ότι δεν έπρεπε να πει στον μάρτυρα

ότι αυτός που αναγνώρισε βρίσκεται ανάμεσα στους κατηγορούμενους και πως αν είναι να του δεξεις φωτογραφίες, να μην του δεξεις μόνο αυτού που αναγνώρισε.

Ολο αυτό το πίσω-μπρος του μάρτυρα, με υπόδειξη του προέδρου, το επεσήμανε ο Χρ. Τσάκαλος, για να αποδείξει ότι ο μάρτυρας καταθέτει με φόβο. Με την τοποθέτηση αυτή συμφώνησε ο πρόεδρος, προσθέτοντας ότι το φόβο στο μάρτυρα δεν τον προκαλεί ο ίδιος. Ομως, όταν ένας μάρτυρας είναι τόσο φοβισμένος και τρακαρισμένος στο ακροστήριο, στον ανακριτή και στην Αντιτρομοκρατική ο φόβος του... σπάει το κοντέρ.

Στον πρόεδρο επισημάνωμε ότι τόσο στον ανακριτή όσο και στο ακροστήριο, κατά τη διαδικασία των αναγνωρίσεων παραβιάστηκε η βιομετρική μέθοδος για τις αναγνωρίσεις μέσω φωτογραφιών. Σε άλλο ρεπορτάζ της εφημερίδας μας έχουμε παραθέσει απόσταση από το βιβλίο «Ιατροδικαστική» του Κ. Ηλιάκη, που διετέλεσε καθηγητής στην Ιατρική Σχολή Αθηνών, που αναφέρει πώς πρέπει να γίνονται οι αναγνωρίσεις (δύο φωτογραφίες, ανφάς και προφίλ, που να περιλαμβάνουν χαρακτηριστικά σημεία της ταυτότητας ενός απόμονου κτλ.). Αρχές οι οποίες δεν εφαρμόζονται κατά τη διαδικασία αναγνωρίσεων και σ' αυτή τη δίκη.

Η δίκη θα συνεχιστεί στις 8 Απρίλη.

περί της κοινωνικής χρησιμότητας των διανοούμενων

Λεωφόρος Παρανοντάδων 20
Επαρχία Πατραϊκού Αργολίδας
Επαρχιακό Αναπτυξιακό Επίτροπος
5+1 παραστάσεις που χρωστάμε
Σάββατο 29 - Κυριακή 30 Μάρτη
Σάββατο 5 - Κυριακή 6 Απρίλη
Σάββατο 12 - Κυριακή 13 Απρίλη

ανοικείωση

**Με τους
«κουλοχέρηδες»
θα μας πάρουν
τα φράγκα από
την τσέπη**

Δεν κατάφεραν τελικά ο Μελισσανίδης και η παρέα του να περάσουν τα σχέδιά τους για τη δημιουργία διαδικτυακού μονοπωλίου στο στοίχημα και την καζινοποίηση της χώρας, μέσα από την αύξηση του αριθμού των VLTs (φρουτάκια) από 25 σε 50 μηχανήματα ανά πρακτορείο. Αν και το ρεπορτάζ από το υπουργείο Οικονομικών έλεγε ότι στο νομοσχέδιο θα υπήρχαν και δυο άρθρα που θα καταργούσαν το μεταβατικό καθεστώς του Ν.4002/2011, θα έπαιων οι άδειες των 24 εταιριών που έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν υπηρεσίες διαδικτυακού στοιχήματος και θα αύξαναν τον αριθμό των «κουλοχέρηδων» που μπορεί να υπάρχουν σε κάθε πρακτορείο από 25 σε 50, τελικά, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης του υπουργείου Οικονομικών, τα συγκεκριμένα άρθρα δεν έγιναν δεκτά και δεν συμπεριλήφθηκαν στο νομοσχέδιο.

Οπως όλα δείχνουν, η κυβέρνηση προς το παρόν δεν δείχνει διατεθειμένη να κάνει άλλο ένα δώρο στους ιδιοκτήτες του ΟΠΑΠ, λίγους μήνες μετά την αποκρατικοποίηση-ξεπούλημα. Δε θα πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Βενιζέλος, με την ιδιότητα του υπουργού Οικονομικών, ήταν αυτός που είχε απορρίψει το 2011 τα επιχειρήματα του ΟΠΑΠ ότι του ανήκει μονοπωλιακά το διαδικτυακό στοιχήμα και με το μεταβατικό καθεστώς που θέσπισε έδωσε άδεια σε 24 εταιρίες στοιχήματος. Είναι λογικό λοιπόν ο Μπενίτο να μη θέλει να τσαλακωθεί και άλλο η εικόνα του, με μια άτακτη υποχώρηση της κυβέρνησης, αφού οι αντιδράσεις από μια τέτοια απόφαση θα ήταν μεγάλες. Η αποδοχή του αιτήματος της ΟΠΑΠ ΑΕ θα ήταν ξεκάθαρη κρατική ενίσχυση, που είναι κόντρα στην λογική των ευρωπαϊκών επιτροπών για το τζόγο. Είναι σίγουρο ότι μια τέτοια απόφαση θα την πρόσβαλλαν οι εταιρίες που θα θίγονταν με προσφυγή τους στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και θα είχαν σημαντικές πιθανότητες δικαίωσης, αφού η κατεύθυνση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι να ανοίξει η αγορά και να μην υπάρχουν μονοπωλιακές καταστάσεις.

Είναι νωπτές ακόμη οι μνή-
μες από το δώρο που έκανε
η κυβέρνηση πριν λίγους μή-
νες στους σημερινούς ιδιο-
κτήτες της ΟΠΑΠ ΑΕ, αφού
όπως αποδεικνύεται το τί-
μημα εξαγοράς του πλειο-
ψηφικού πακέτου ήταν πο-
λύ χαμηλότερο σε σχέση με
τις προοπτικές της εταιρίας.
Τον Αύγουστο του 2013 η τι-
μή της μετοχής του ΟΠΑΠ
ήταν 6,20 ευρώ και με βάση
αυτή την τιμή το τίμημα της
εξαγοράς ορίστηκε στα
650.000.000 ευρώ. Σήμερα εί-
ναι 12,10 ευρώ και με μιας
απλή αριθμητική πράξη
αποδεικνύεται ότι σε ένα πε-
ρίπου εξάμηνο έχει διπλα-
σιαστεί η αξία της και έχουν
γεμίσει με φράγκα οι ταέπεις
του Μελισσανίδη και των συ-
νεταιρίων του. Είναι φανερό
ότι μέσα σε τόσο σύντομο
χρονικό διάστημα θα είχε με-
γάλες επιπτώσεις για την κυ-
βέρνηση μια ακόμα αβάντα
προς την ΟΠΑΠ ΑΕ, αφού
πολύ δύσκολα θα την ανέχο-
νταν οι ανταγωνιστές της. Η
κυβέρνηση σε αυτή τη φάση
επέλεξε να μην παραδώσει
γην και ύδωρ.

Αν δούμε όμως τη στάση και το ρόλο της Επιτροπής Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ), η οποία βρίσκεται σε πλήρη ταύτιση με τις απόψεις και τις προτάσεις της διοίκησης της ΟΠΑΠ ΑΕ, μπορούμε να καταλάβουμε ότι στο μέλλον θα υπάρξει ένα ακόμη «δωράκι» από την κυβέρνηση προς τους «επενδυτές» του τζόγου. Μάλιστα, η νέα διοίκηση της εταιρίας δεν κρατάει ούτε τα προ-

σχήματα και αφήνει να διαρρέυσει στην πιάτσα ότι βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία με την ΕΕΕΠ. Τη συνεργασία ανάμεσα στις δύο πλευρές είχε αναγγελεί με τον πιο επίσημο τρόπο ο ίδιος ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΟΠΑΠ ΑΕ Καμίλ Ζύγκλερ, σε ενημέρωση επενδυτών προς τα τέλη Νοέμβρη 2013, τονίζοντας στην ομιλία του ότι γίνονται συζητήσεις με την ΕΕΕΠ, προκειμένου να δημιουργηθεί η νομοθεσία που αφορά τον διαδικτυακό τζόγο. Στόχος της διοίκησης της ΟΠΑΠ ΑΕ είναι να της δοθεί η δυνατότητα να χρησιμοποιήσει την πλατφόρμα που διαθέτει για την εξυπηρέτηση του Πάμε Στοίχημα, γεγονός που θα

να λειτουργήσει σε ανταγωνιστικό περιβάλλον, στο οποίο όμως θα έχει τον πρώτο λόγο, εξαιτίας του ισχυρού brand πατέ, της διαφημιστικής ισχύος και της ολοκλήρωσης των προπαραστικών ενεργειών για τη διευθέτηση του παιχνιδιού με συνέπεια να θεωρείται βασικό ότι θα κατακτήσει γαλύτερο μεριδιού της αγοράς.

Το «δωράκι» στο οποίο αναφερθήκαμε προηγουμένως να έχει να κάνει με το θέμα των «κουλοχέρηδων». Η κυβέρνηση δύσκολα θα κάνει πιστού σω στην άρση του μη μονο πωλιακού καθεστώτος, όμως σε μια επόμενη φάση θα μπορούσε να κάνει αποδεκτή την πρόταση της ΟΠΑΠ ΑΕ για αύξηση του αριθμού των μηχανημάτων από 25 σε 50. Κατά τον Καμπίλ Ζύγκλερ, δεν υπάρχει κίνδυνος για ανταρδράσεις από την κοινή γνώμη για μια ενδεχόμενη καζανοποίηση της χώρας με την αύξηση των μηχανημάτων ανά πρακτορείο. Ανέφερε μάλιστα και μερικά επιχειρήματα τα βάσει των οποίων είναι αναγκαίο να δοθεί το πράσινο φως από την κυβέρνηση σε αυτό το αίτημα της ΟΠΑΠ ΑΕ. Σύμφωνα με τον τσέχο μάνατζερ, θα γίνουν οικονομίες κλίμακας, θα υπάρχει μια γαλύτερη ποικιλία παραγνιδιών και θα αυξηθεί ο αριθμός των τυχερών τζάκποτ, γεγονός που είναι προς δόψεις των

παίχτων, οι οποίοι θα μπορούν να κερδίσουν σημαντικά ποσά. Αυτό που δεν είπε είναι οι συνέπειες.

Οσον αφορά την εταιρία, θα υπάρχει σημαντική αύξηση ση της κερδοφορίας της αφού όσοι περισσότεροι παζουν τόσο αυξάνονται τα κέρδη της. Με δόλωμα τα μεγάλα ποσά των τζάκποτ, αριθμός των παιχτών που θετζογάρει μικρά ή μεγάλα ποσά θα αυξηθεί (ας σκέφτουμε τι γίνεται κάθε φορά που υπάρχει τζάκποτ σε Λόττα και Τζόκερ, με τις ουρές στα πρακτορεία) και με δεδομένη ότι η εταιρία επιστρέφει στους παίχτες ένα συγκεκριμένο ποσοστό από τα φρόγκα που έχουν τζογάρει, όσο αυξάνεται το πιθανό «κέρδος» για τους παίχτες, αυξάνεται –σε μεγαλύτερο ποσοστό– το κέρδος της εταιρίας.

Μια δεύτερη συνέπεια από την καζινοποίηση θα είναι ότι ένας σημαντικός αριθμός

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΓΙΑΝΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Το μικρό Φάρι

Στην τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του Ο Γιάννης Οικονομίδης («Σπιρτόκουτο», «Ψυχή στο στόμα», «Μαχαιροβγάλτης») αποτυπώνει πλευρές της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας. Αποτύπωση που φαντάζει αρχικά σαν υπερβολή, που όμως τελικά δεν είναι καθόλου μακριά από την πραγματικότητα. Το περιβάλλον της ταινίας του Οικονομίδη χαρακτηρίζεται από μιζέρια, σήψη και παρακμή. Πρωταγωνιστές είναι άνθρωποι που έχουν τεθεί στο περιθώριο, νονοί της νύχτας, γυναίκες που εκπορνεύονται για να επιβιώσουν, άνθρωποι που συνεχώς επαναδιαπρογματεύονται την έννοια της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Κύριος χαρακτήρας της ταινίας είναι ο Στράτος, ο οποίος αποφυλακίζεται και εκτελεί συμβόλαια θανάτου για να μαζέψει χρήματα, τα οποία δίνει ώστε να αποφυλακιστεί ο αρχινονός της νύχτας Λεωνίδας, που κάποτε του είχε σώσει τη ζωή...

Ο σκηνοθέτης επιλέγει σα φόρτο για την ιστορία του περιβάλλοντα που χαρακτηρίζονται από τη μιζέρια, μέρη της Αθήνας ή δωμάτια που εκπέμπουν ασχήμια, περιθώριο και πταρακιμή. Ταυτόχρονα, κάνει πολλά κοντινά πλάνα στα πρόσωπα των θησποιών του, αναδεικνύοντας τις ρυτίδες και τις εκφράσεις εξάντλησης και ταλαιπωρίας που τους χαρακτηρίζουν.

Ο Οικονομίδης χρησιμοποιεί και εδώ στοιχεία της φόρμας που μας έχει συνιθίσει από τις προηγούμενες δουλειές του. Κυριότερα στοιχεία αυτής της φόρμας είναι η έντονη παρουσία βρισιών, καθώς και η υιοθέτηση πολλών μικρών και συνεχώς επαναλαμβανόμενων, σε βαθμό εκνευριστικό, φράσεων. Και σε αυτήν την τανία αυτά τα στοιχεία έρχονται να υπογραφμίσουν την αίσθηση του προσωπικού αλλά και κοινωνικού αδιεξόδου που γαρακτωίζει τους ήπωρες του.

Ιδιαίτερη μνεία αέριζε στην για ακόμη μία φορά καταπληκτική ερμηνεία του πρωταγωνιστή Βαγγέλη Μουρίκη.

■ ΝΤΕΣΤΙΝ ΝΤΑ ΝΙΕΛ ΚΡΕΤΟΝ Μικρά, όμορφα πλάσματα

Καταρχάς, πριν από οπιδήποτε άλλο, πρέπει να σχολιαστεί το γεγονός ότι για ακόμη μία φορά η απόδοση του τίτλου της ταινίας από τα αγγλικά είναι εντελώς παραπλανητική, τόσο ως προς το περιεχόμενο όσο και ως προς την αισθητική της ταινίας. Ο πρωτότυπος τίτλος είναι «Short Term 12» και αναφέρεται σε έναν ξενώνα ο οποίος φιλοξενεί για μικρό χρονικό διάστημα εφήβους με «ανάρμοστη κοινωνική συμπεριφορά».

Μέσα από τις ιστορίες των εφήβων που φιλοξενούνται, αλλά και των ανθρώπων που εργάζονται εκεί, ο σκηνοθέτης εστιάζει κυρίως στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας. Υιοθε-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Να βρίσκαμε και μεις μια ήσυχη, ανθρώπινη, καθάρια, / να είναι δική μας καρπερή στενή λουρδιά γης / ανάμεσα σε ρέμα και λιθάρια. Γιατί ακόμα η καρδιά / μας υπερβαίνει όπως εκείνους. Και πια σε εικόνες / να το θωρούμε δεν βολεί, που το εξευμενίζουν, / μήτε σε θεϊκά κορμιά που εκεί μεγαλοπαίρνει. (RAINER MARIA RILKE: «Οι ελεγείες του Ντουΐνο», Schloss Duino, τέλος Ιανουαρίου – αρχές Φεβρουαρίου 1912, μετάφραση Αίας Κ., 28-1-1987)

Ο πόνος μου / μεταμορφώθηκε σε δύναμη / εμπνέει απελπισμένες συνειδήσεις (Άγκοστίνο Νέτο: «Εμπνευστή»)

Εξαφανίστηκε φυσιστ! Boeing της Κεντροαριστεράς. Διεξάγονται έρευνες για την ανεύρεσή του...

Χρυσοί λαοί. Τρέχουν πιο γρήγορα απ' όλους

ΑΝ.ΕΛ.: Small(er) is beautiful

Να οπλιστούνε οι φωνές / με την ουμή της σάρκας / της καρδιάς, / ωστόσου της γης τα πλούτη / –σαπιλας γεννήματα– / με το δικό μας το μπόι να μετρηθούνε (14-8-2010)

ΠΕΔΥ: μπαίνεις παιδί και βγαίνεις πτώμα

Κοινό Αδωνι Γάμα και Άλφα Ματθαιόπουλου: ο Καιάδας (τους...)

◆ Σπάστε και πλάκα μαζί μας. (Και καμία τζαμαρία αν σας αφήσει η «ΚΝΕ»...).

◆ Ξεσάλωμα: «Καταργούν τον εκκλησιασμόν και τα θρησκευτικά, διδάσκουν εις 150 σχολεία την πολυθρησκείαν» - «Ορθόδοξος Τύπος», 31-1-14. Το έθνος κινδυνεύει! (για την Ελευθεροτυπία, δεν ξέρουμε...)

◆ «Θέστη μας ότι αποστολή της αστυνομίας πρέπει να είναι...» (ακολουθούν... εποικοδομητικές προτάσεις), «Είναι διαφορετικό η συνεργασία Δήμου-Αστυνομίας... φυσική καταστροφή». «Ωστόσο το ΚΚΕ (σ.σ. το πρώτο κάπα σε εισαγωγικά), δεν ταυτίζει το προσωπικό της αστυνομίας με το χαρακτήρα που με ευθύνη των κυβερνήσεων έχει η ΕΛΑΣ. Κατανοούμε τις ανάγκες που έχετε...», «Υποστηρίζουμε...» Ποιος; Χρίστος Κατσώτης, στέλεχος Περισσού. Τι πράμα; Ομιλία. Που; Στην ημερίδα της «Ενωσης Αστυνομικών Υπαλλήλων Αθήνας». Δημοσιευμένο; Ναι. Στο σάιτ «902.gr», 21-3-14, ώρα 20:04. Τα σχόλιά σας, παρακαλούμε.

◆ Ριζοσπάστης, 12-3-14: «Κίνα, όλα έτοιμα για τις ιδιωτικές τράπεζες». Το «ΚΝΕ Κίνας στο δημοσίευμα του «Ρ» χωρίς εισαγωγικά... Και χρήση της λέξης «μεταρρυθμίσεις»... (Θυμηθείτε την παπαριά Κουτσούμπα στον «Ενικό» του Χατζηπαπάρα: «Η Κίνα είναι καπιταλιστική χώρα με ΚΚ στην κυβέρνηση»)...».

◆ Ελπίζουμε οι τραμπουκο-

φόροι Κνίτες (και Κνίτισσες) να μην υιοθετήσουν το κούρεμα του ηγέτη της «Λ.Δ.» Κορέας, Κιμ Ιλ Γιονγκ...

◆ Για διάβολομα: «30 years of Naxalbari».

◆ Απορία: πώς συν-εργάζεται στο Εθνος ο Δελαστίκ με τους σοσιαλδημοκράτες κυβερνητικούς; Απάντηση: επί το «αγγλικότερον», and the shit in the cabbages...

◆ Τελείωσα τού ο Ριζοσπάστης (25-3-14): άρθρο για τις τοπικές εκλογές στη Γαλλία («Η αποχή πλησίασε το 40%»). Το Μέτωπο της αριστεράς το βάζει σε εισαγωγικά (σωστά, τίτλος είναι), παρακάτω στην φράση «...μαζί με άλλες δυνάμεις της αριστεράς», τη λέξη «αριστεράς» σε εισαγωγικά (καρχαρίσ), στο οποίο, όμως, Μέτωπο «συμμετέχει το ΚΚ Γαλλίας» - το ΚΚ Γαλλίας χωρίς εισαγωγικά. Τι γίνεται; Ρε, Κνίτες; Είναι αδελφό σας κόμμα το «ΚΚ Γαλλίας» ή αναθεωρητικό;

◆ Οχι! Οχι! Η «Χρυσή Αυγή» (νων «Χρυσοί Λαγοί»...) δεν είναι φασιστική: «Παιδιά μου, εις αυτόν τον κόσμον χωρίς πίστιν δεν γίνεται τίποτε. Πίστην βαθείαν. Οπως καταλαβαίνετε, διότι είσθε μορφωμένοι, η πίστις αποκλείει την συζήτησην και την λογικήν» (Ι. Μεταξάς, στο «4 χρόνια διακυβερνήσεως...», τόμος Β', σ. 166. «Υπέροχοι παρανέσεις προς τα Ελληνόπουλα» - «ρρψηανγλ.com»: «Το Εθνικό Καθεστώς της 4ης Αυγούστου και ο Ιωάννης Μεταξάς», βίντεο, φωτογραφικό

αφιέρωμα, Κυριακή, 4-8-2013). Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί κι ο... Μεταξάς δεν την αφήνει.

◆ «Ο λαός να αρνηθεί το εκλογικό σκηνικό συμμόρφωσης και υποταγής» («Προλεταριακή σημαία»), 22-3-14 – εφημερίδα του ΚΟ του «ΚΚΕ (μ-λ)».

Σχόλιο: Στις βουλευτικές εκλογές το σκηνικό «συμμόρφωσης και υποταγής» παύει να υφίσταται γιατί θα υπάρξει παρέμβαση του μου-λου; Βολονταρισμός;...

◆ «Στη μάχη των δημοτικών εκλογών η «Μ.ΑΡΙ.ΔΑ.» («Νέα Προοπτική», 22-3-14). Και μακριά απ' τους καρχαρίες, μαρίδα! Δογκώνουν.

◆ Δηλαδή, τι θέλει να μας πει η «Νέα Προοπτική» (22-3-14, σ. 11); Οτι και στην Τσαριτσάνη «Τσαριτσάνη – Φόρος της πτυχής στα θύματα του φασισμού» ΔΕΝ έδρασε το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ; (Ουδεμία αναφορά...).

◆ Αφιέρωμα «Λαϊκού Δρόμου»,

(22-3-14) στην «Αναγέννηση»

με ένα εκ των τίτλων: «Το ξεδιπλώμα του αντρεβίζοντος αγώνα». Τώρα, θα μου πεις, μασίκοι είναι, ό, τι θένε λένε. Για πάρτε βλέφαρο: «Η κυριαρχία... του ρεβίζονισμού στην ΕΣΔΔ ασφαλώς και δεν ήταν κεραυνός σε αθρίο ουρανό. Και ασφαλώς κονέις σκεπτόμενος και μαχόμενος άνθρωπος της Αριστεράς, πολύ περισσότερο ο Κομμουνιστές, δεν θα υπολείπονταν αγώνων και θυμιών για την θετική, την επαναστατική εξέλιξη του κινήματος.» [Στ. Αγκούτογλου – μέλος του ΚΟ του ΚΚΕ (μ-λ)], ναι! ναι! αυτόν που στήριξε κάποιο το «ρεβίζονιστικό Περιόση» σε δημοτικές εκλογές στη Σαλονίκη..., «Η δημιουργία, η πορεία και η σημερινή κατάσταση του μ-λ κινήματος, ένα κίνημα που έρχεται από μακριά και πάει μακριά», στο «Διήμερο προβληματισμού και συζήτησης της αριστεράς – 40 χρόνια από την έκδοση της «Αναγέννησης», 5-6 Φεβρουαρίου 2005, διοργάνωση ΚΟΕ». Ελαφινό μέρος κατά σειράν εμφανίσεως: Οικονόμου, Αλμπάνης, Γκαργκάνας, Μπάρτσα, Παιϊρδης, Λάσκος, Μηλίδης, Κωστόπουλος, Πετράκος, Πισσίας (...), Ρινάλντι, Βερναρδάκης, Δραγασάκης, Π. Παπακων-

σταντίνου, Δ. Παυλίδης, ... Αγκούτογλου, Σπ. Γάκης, ... Β. Χατζήλαμπρου, ... Α. Βογιατζόγλου, Μπανιάς, Γαλάνης, Δεσύλλας, Λαφαζάνης, ... Γερ. Σκλαβούνος, Π. Μπάλλος (ανασύνταξη στη... σύνταξη), Μανούσιακας, Κατσούλας, Καρακώστας, Π. Σωτήρης (ουφ! τέλειωσε!). Οντως ο εγχώριος μασίμος πάει πολύ... μακριά. Ας πούμε ο Λαϊκός Δρόμος κυκλοφόρησε 22-3-14 [φύλλο 260 (584)] και θα ξανακυλοφορήσει 12... Απριλίου. Μιλάμε για πολύ, πολύ μακριά. Να ευχθύμημε και τους... χρόνου;

◆ Κάποιοι από τους ως άνω φίλοις ενθέντες στο διήμερο της ΚΟΕ (και κάποιοι «ομβόλογοί» τους Συριζάιοι τελευταίως...) εμφανίζονται και στην έκδοση «Κυβέρνηση της Αριστεράς – Δρόμος για το μέλλον ή παρένθεση» Η... αριστερά συνδιαλέγεται και η μελλουσα «κυβερνητική αριστερά» διαλέγει...

◆ Δηλαδή, τι θέλει να μας πει η «Νέα Προοπτική» (22-3-14, σ. 11); Οτι και στην Τσαριτσάνη «Τσαριτσάνη – Φόρος της πτυχής στην ΕΣΔΔ ασφαλώς και διελέγεται και η μελλουσα «κυβερνητική αριστερά» διαλέγει...

◆ «Γερμάνια, θάνατος στο Βερολίνο» (Χάινερ Μίλερ, 1977).

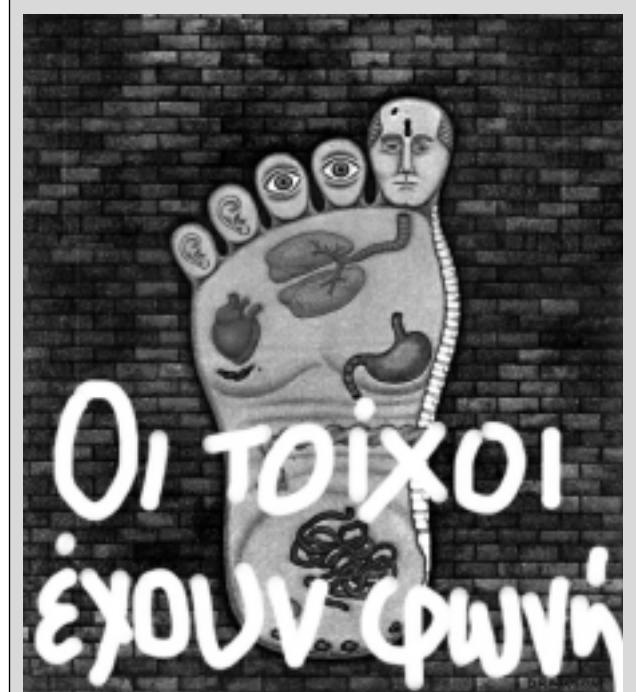
«Για τους πολλούς ο θάνατος παρασένει ακριβώς» (tageszeitung, Μόναχο, 7-3-14 – Πρωτοσέλιδο, κεντρικό θέμα). Ακολουθεί πλήρες άρθρο (κι έχει τα πάντα-όλα για το θέμα) στη σελίδα 22, με τίτλο «Πολύ φτωχός για να πεθάνει»... Διαβάστε το!

◆ Αχ, Μίκυ, αχ Μίκυ: «Σπίθα» ήταν και η οργάνωση που είχε ιδρύσει η κόρη του φασίστα I. Μεταξά, Λουκία Μεταξά...

◆ Κύριε αρχισυντάχτα (όχι της Κόντρας!), ντιριντάχτα-ντιριντάχτα...

◆ Εφάπαξ «επιδόματα»: Κάθε μπάτσος 500 ευρώ, κάθε ανασφάλιστος 50 (για να δέρνει με μεγαλύτερη όρεξη ο μπάτσος τον ανασφάλιστο...). Και, βέβαια, «αναζητούνται τα ακριβή εισιδηματικά και περιουσιακά κριτήρια για τα νοικουριά με πολύ χαμηλά εισοδήματα...» (tanea.gr, 24-3-14), που θα βρεθούν σε χρόνο ρεκόρ...

(πόσες μέρες μέχρι την προκήρυξη των εκλογών μείνανε). Οι σφαγείς-καπιταλιστές χορηγούν ασπιρίνες για τον καρκίνο (με τις δηλώσεις του «Αδάνιδος», γάμα τους τους καρκινοπαθείς... Τον πούλο...). Βρε, βρε! Προσφάτως ανεκάλυψθη η «θανατηφόρος» επίδρασης της παρακεταμόλης (Ε. ΑΓΑΜΟΙ ΘΥΤΑΙ, ρε!).

◆ ΔΑΠ-ΝΔΦΚ γίνε η αλλογή – Σύλλογοι, πέρα από κόμματα – Ενώνουμε τις φωνές μας, δυναμώνουμε τις σχολές (αφίσα)

Τι άλλο θα δούμε αικόμη; Η επίσημη φοιτητική παράταξη της ΝΔ, το φυτώριο πολιτικών στελεχών της ελληνικής Δεξιάς, διακηρύσσει ανεξαρτησία από κόμματα! Οπως λένε, «το μοντέλο που έχει υιοθετηθ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

«Να ξεκαθαρίσουμε από
την αρχή κάτι. Μόνο
όταν δούμε το νέο, επικαιρο-
ποιημένο Μνημόνιο, θα δια-
πιστώσουμε το ακριβές πε-
ριεχόμενο της συμφωνίας της
κυβέρνησης με την τρόικα.
Οπως συμβαίνει πάντοτε, το
κείμενο του Μνημονίου, όπως
επικαιροποιείται, περιλαμ-
βάνει πολύ περισσότερα από

ναφή. Σύσσωμη, μάλιστα, η
κοινοβουλευτική του ομάδα,
με επικεφαλής τον Τσίπρα,
υπέβαλε αίτηση κατάθεσης
εγγράφων, ζητώντας «την
κατάθεση του συνόλου της
νέας συμφωνίας της ελληνι-
κής κυβέρνησης με την Τρόι-
κα (Μνημόνιο 2014)». Είναι μια
αίτηση γραμμένη με τρόπο
που να εισπράξει άρνηση (η

κό παιχνίδι, προς όφελος του
ΣΥΡΙΖΑ. Εξηγούμαστε.
Γιατί η εφημερίδα γράφει
και ξαναγράφει για κάποια
μυστική συμφωνία κυβέρνη-
σης-τρόικας, ενώ γνωρίζει πο-
λύ καλά πώς πρόκειται για
την επικαιροποίηση του Μνη-
μονίου, που γίνεται πάντοτε
μετά από την ολοκλήρωση
κάθε επιθεώρησης (review)

καμιά περίπτωση δε θα ρι-
σκάρει την αποχώρηση της
Ελλάδας από την Ευρωζώνη.

Κατά τα άλλα, ο χρόνος με-
τά την κατάληξη σε συμφω-
νία με την τρόικα κύλησε με
ηρωικές δηλώσεις βουλευτών
του ΠΑΣΟΚ (τους ακολούθη-
σαν αμέσως και κάποιοι γα-
λάζιοι, για να μη χάσουν τη
δόξα) για το ζήτημα του γά-

Μιντιοκρατικά

Η Λιάνα Κανέλλη επιαίρεται για τη γλωσσομάθειά της,
αλλά τη χοντροπατάτα την πέταξε: «τσογλάν μπόι» ο
Τσίπρας. Και «ογλάν» (παιδί) και μπόι (παιδί) δεν γίνε-
ται! Αριστη γνώστρια των μιντιακών κόλπων, επέλεξε
να χρησιμοποιήσει το «τσογλάν μπόι» αντί του νεο-
ελληνικού «τσογλάν», ή «τσόγλανος», για να οδηγή-
σε σιγά-σιγά την τηλεοπτική συζήτηση εκεί που ήθε-
λε. Ο θυμός της δεν πάντα φυσικός, πάντα εκείνος ο θε-
ατράλε θυμός, τόσο γνωστός πλέον, αφού τον χρησι-
μοποιεί σε κάθε τηλεοπτική της εμφάνιση (μαζί με αρ-
κετά άλλα κλισέ της τηλεοπτικής της περσόνας).

Το πήγε και παραπέρα: ο Τσίπρας ζήτησε από τους
δημιουργούς του ντοκιμαντέρ-βιογραφία του «να μη
θέξουν την οικογένεια και τα παιδιά του. Σε αυτή τη συμ-
φωνία δεν περιλαμβάνεται το δικό μου το παιδί, ούτε η
δική μου η οικογένεια». Εμπειρίειναι, πώς συγκρίνει
ανόμοια πρόγματα; Η οικογένεια του Τσίπρα αφορά τη
στενή ιδιωτική του σφαίρα. Το επεισόδιο με τους τρα-
μπουκισμούς του Κασιδιάρη αφορά τη δημόσια σφαί-
ρα, τη σφαίρα της πολιτικής. Δεν αφορά την οικογένεια
της Κανέλλη, για να γίνονται συγκρίσεις. Το πέταξε,
όμως, κι αυτό, γνωρίζοντας πως το μεγαλύτερο μέρος
από τους καταναλωτές τηλεοπτικών θεαμάτων δεν κά-
θεται να κάνει σκέψεις. Απλώς καταναλώνει, ειδικά αν
αυτό που του σερβίρεται συνοδεύεται από επιπδευ-
μένη οργή.

Δεν έχουμε δει το περιβόπτο ντοκιμαντέρ, είδαμε
όμως το δίλεπτο τρέιλερ, στο οποίο υπάρχει και η σκη-
νή που «εξόργισε» την Κανέλλη. Η αντίδραση του Τσί-
πρα, το αμήχανο χαμόγελο και η ατάκα για τον ψυχο-
παθή Κασιδιάρη δεν είναι αυτό που θα χαρακτηρίζαμε
τσογλανιά. Στημένη είναι η σκηνή. Δεν έτυχε οι ντοκι-
μαντερίστες να «τραβάνε» εκείνη τη στιγμή. Η επιλο-
γή του «θέματος» έγινε εκ των υστέρων και στήθη-
κε, ίσως για ν' ακολουθήσει η σκηνή με το τηλεφώνη-
μα στη Δούρου, που -όπως λένε οι πληροφορίες- ο Τσί-
πρας αποκαλεί «μανάρι μου», προφανώς για να υπο-
δηλωθεί η οικειότητα και ο μοντέρνος τρόπος με τον
οποίο επικοινωνούν τα πγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Τσογλανιά είναι το ίδιο το ντοκιμαντέρ και όχι η σκη-
νή που επέλεξε η Κανέλλη. Η σύλληψη, η ιδέα, η εκτέ-
λεση συνιστούν πολιτικό τσογλανισμό. Προσαρμογή
στα δεδομένα της μιντιοκρατίας. Ποιος είναι σε τε-
λευταία ανάλυση ο Τσίπρας και φτιάχνουν ντοκιμαντέρ
για τον ίδιο και όχι για το κόμμα του; Είναι μήπως κά-
ποιος πολιτικός πγέτης που άφησε το στήγμα του στην
αστική σκηνή, που έφερε τα πάνω κάτω, έτσι που ν' αξί-
ζει ν' αποτυπώνεται ο δράση του σε ντοκιμαντέρ ως κε-
ντρικό πρόσωπο και δημιουργός μιας νέας πολιτικής
πραγματικότητας;

Ακόμη και αστοί πολιτικοί πγέτες που άφησαν «όνο-
μα» δεν παρήγγειλαν ντοκιμαντέρ τέτοιου τύπου. Οι
προεκλογικές καμπάνιες των κομμάτων τους είχαν στο
κέντρο τους ίδιους, όμως δεν φτιάχνουν ντοκιμαντέρ,
γιατί το ντοκιμαντέρ έχει μια σημειολογία, κουβαλάει
ένα βάρος. Δεν είδαμε ποτέ, για παράδειγμα, τον Αν-
δρέα Παπανδρέου να βγαίνει από το ασανσέρ απορρο-
φημένος από μια συνομιλία στο κινητό του, ενώ ο ασφα-
λίτης του ανοίγει την πόρτα. Και βέβαια, δεν είδαμε πο-
τέ αριστερούς, επαναστάτες ή γιαλαντζί, σε τέτοιες
πόζες, ακόμη και σε ταινίες μυθοπλασίας.

Ζούμε, όμως, στην εποχή της μιντιοκρατίας και τα
αστικά κόμματα (τέτοιο είναι και ο ΣΥΡΙΖΑ) παίζουν με
όρους «εικόνας». Το προπαγανδιστικό επιτελείο του
ΣΥΡΙΖΑ σχεδίασε και εκτέλεσε αυτή τη μοντέρνα τσο-
γλανιά πολύ πριν ο Θεοδωράκης κάνει το ίδιο με το Πο-
τάμι. Και η Κανέλλη, που καταλαβαίνει καλύτερα από
τους Γόντικες και τους Κουτσούμπες πόσο μετράνε αυ-
τές οι τσογλανίες, αποφάσισε να απαντήσει με τα ίδια
μέσα. Πέταξε το «τσογλάν μπόι» σε μια προσπάθεια
να «κάψει» το μιντιακό παιχνίδι των ΣΥΡΙΖΑίων και του
Τσίπρα, με τη βοήθεια και των κυρίαρχων ΜΜΕ, που ήταν
σίγουρη ότι θα την αβαντάριζαν.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898
<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διεύθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Ιερά Οδός 81 - Αθηνα

